

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập
(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 208

12 TRANG 25TĐ

PHÁT HÀNH

ngày 06-4-1972

đến 13-4-1972

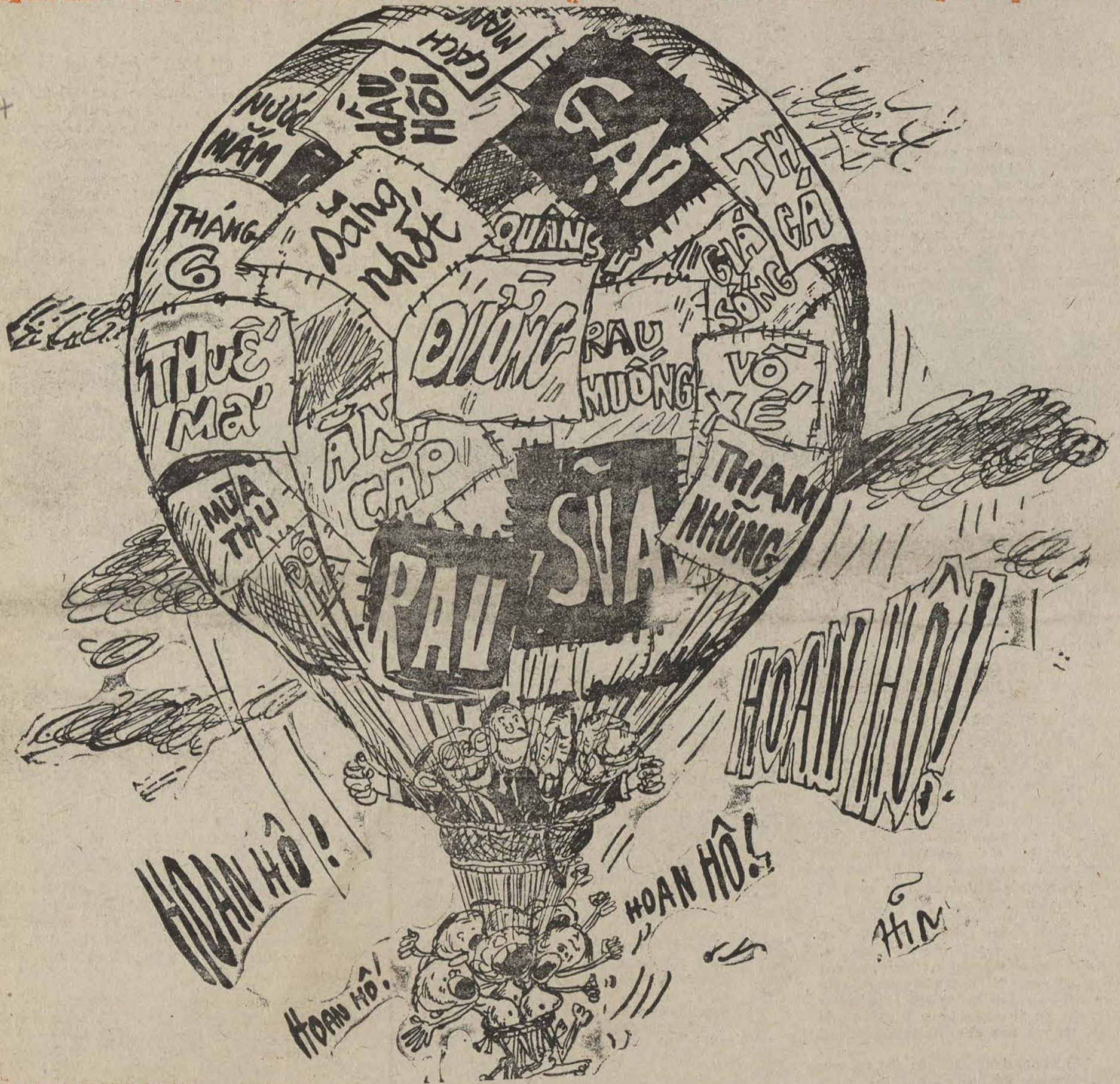
Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

Đội ban

Địa chỉ liên lạc: 54 VÕ TÁNH

— SỐNG NÓI : 93801

Wasm
DS 531
C74 ++

CON CÓ DÂN PHẢI THÀNH THẬT VỚI DÂN

Từ trước tới nay, Cộng Sản Bắc Việt vẫn chối rằng họ không có gửi quân vào tham chiến tại miền Nam. Sợ bị lộ tẩy, họ đã nhiều lần phủ nhận cả những tù binh của họ được VNCH phóng thích. Nhưng lần này, "hết khôn đờn đại", Cộng Sản Bắc Việt đã ngang nhiên xua 3 sư đoàn bộ binh, ba trung đoàn pháo, và 1 trung đoàn thiết giáp vượt vĩ tuyến 17, đánh chiếm miền địa đầu giới tuyến VNCH.

Sự việc trên là một biến cố vô cùng quan trọng, chứng tỏ cộng sản đã đến lúc liều lĩnh, bất chấp dư luận không giấu diếm vai trò thủ phạm xâm lăng VNCH. Đáng lẽ, ngay

từ tuần trước, Tổng Thống đã phải lên tiếng trước quốc dân về vấn đề này. Nhưng Tổng Thống vốn là một chính khách li có hạng, nên ngày 4-4, chỉ mới có quốc hội lên tiếng. Quốc Hội đã tố cáo trước dư luận quốc nội và thế giới những hành vi tàn ác của Cộng Sản Bắc Việt xâm lăng VNCH, tàn sát dân lành.

Tố cáo trước dư luận sự tàn ác của CS, thì phải cho dư luận biết rõ cộng quân đã tàn ác như thế nào. Hồi biến cố Tết Mậu Thân, nhờ biết rõ những hành động dã man tàn ác của Cộng Sản, nên có những người dân đã tình nguyện hướng dẫn quân

đội đi tìm cộng quân mà đánh. Bây giờ, đáng lẽ cần cho báo chí đủ phương tiện để thông tin thật trung thực về chiến cuộc miền giới tuyến thì chánh quyền lại đang tk hành một đường lối bưng bít những sự thật về chiến sự. Chính sách bưng bít tin chiến sự đã làm dư luận hoang mang rất nhiều trong trận Hạ Lào năm ngoái. Dầu sao, bưng bít tin chiến sự Hạ Lào còn có lý một phần, vì đó là trận chiến do quân ta vượt biên để đánh nhau ở nước ngoài, ta đóng vai chủ động. Đóng vai chủ động thì cần phải giữ bí mật tuyệt đối kể cả, vì thế bưng bít đi một phần là điều có

thể hiểu được.

Hơn nữa, cần phải loan tin đầy đủ về chiến sự giới tuyến, để dân chúng thấy rõ bộ mặt dã man của phía gây chiến. Nhờ đó, mới gây được một xúc động tâm lý trong dân chúng, và chánh quyền có được hậu thuẫn của dân.

Muốn có dân, phải cho dân biết rõ sự thật. Không thật với dân, làm sao dân tin?

C.O.

HIỆP SĨ RA TAY

Giữa lúc nguồn tin 50 ngàn quân CSBV. Từ bên kia giới tuyến vượt cầu Bến Hải, chính thức chọn vùng địa đầu sát Tỉnh Quảng Trị thuộc QK 1 làm nơi thử sức để tuyên chiến với VNCH, đang được dư luận đặc biệt theo dõi và chú ý thì tại Saigon ngoài việc TT Thiệu đến trụ sở Thượng viện ăn mừng Hiến pháp cứu sinh lên 5, Tướng Võ Tổng Trưởng Quốc Phòng đề đơn xin nghỉ vì quý TTTK. Viện Hát bội họp phiên khoáng đại, người dân đầu khổ vẫn chịu đựng bởi nền kinh tế băng huyết, ông Nhà Nước qua bộ ông loa vẫn háng say như một "Hiệp sĩ..." đánh thốc vào hàng ngũ báo chí bằng những đòn tích thu vô tội vạ, chửi bới! Người ta nhìn thấy bộ mặt Sài-gòn chẳng còn gì đáng ghi nhận, sau những hình ảnh thời sự trên.

C.O là tờ báo đối lập trào phúng, được thiên hạ khoác cho cái áo "chống Cộng đến chiều" liên tiếp từ hôm ngoài Tết con Chuột đến nay, cũng được coi là nạn nhân thường trực bất đắc dĩ của ông Hiệp sĩ... Do đó, toàn bộ đời sống CO từ chủ nhiệm đến thợ viết, thợ in đang lâm vào tình trạng sa sút trầm trọng, hốc hác trông thấy. Đứng trước một viễn ảnh đen hơn hôm chỗ như rứa, có nhiều đũa trong bọn đã bắt đầu nản, đời bỏ nghề làm báo, đi hành hiệp bằng những nghề khác để kiếm ăn độ nhật. Nhưng khôn thay, rất tiếc ở ngoài đời, những thứ nghề như ăn cắp, hối lộ, cúi đầu làm thân khuyên mã lại không phải là nghề của chàng, nên ý định hắc ám kia lại tan ra như cục nước đá. Hơn nữa, những người cầm bút biết "tự si" không thể chấp nhận cái không khí tanh hôi bản thủ, tức bỏ cái sở trường để chạy theo số đoan làm điều bất nghĩa. Cuối cùng, bọn C.O. phải dứt khoát ôm lấy cái nghề "bất hạnh" là viết lách để kiếm sống, dù biết rằng rồi đây cũng có ngày đời cả nút.

Đối với những số báo trước, theo lời giải thích lý do "vờ" của Bộ Ông loa, bọn này còn có thể tạm tin được, nhưng CO số 207 vừa qua, Bộ ta nghe ngay mẫu tin "Muốn đời dân Mít không khảm khá nôi" ở trang tin độc đề mua mào về đọc chơi mặt mình, thì quả thật cả nước đéch hiểu nổi!

Bởi vì nội dung toàn câu chuyện, bọn C.O. chỉ muốn thể hiện cái tinh thần trách nhiệm của người cầm bút, phản ánh một tình trạng bi đát của kỹ nghệ xứ sở, trước những xảo thuật "chớ đê" của bọn tài phiệt lông lá mắt xanh cùng bọn Tây thực dân mũi lõ, với dụng ý kêu gọi ông nhà nước phải tìm biện pháp ngăn chặn, đừng để bọn tài phiệt ngoại bang độc quyền khai thác thuộc Salem, một thứ thuốc được coi là nhiệm độc do cận bá chiến tranh để lại trên đất nước này, tất nhiên lập trường đã sáng tỏ như mặt nguyệt rồi, bọn CO chỉ muốn góp ý, còn đánh đuổi được bọn thực dân là chuyện của ông nhà nước. Tóm lại, toàn bài báo nhạt như nước ốc, chua như cứt mèo, thum thum mùi cứt chết và nó vô duyên thấy mẹ! Ấy thế mà, Bộ

Ông loa nhất định hốt.

CO đã ngậm miệng im lặng từ lâu, nhưng lần này bắt buộc phải lên tiếng như thế này: « Hỡi các bố TT các bố đã cần cứ vào đầu để tịch thu bài báo đó? » Giả thuyết dưới cái nhìn của một số viên chức chủ quan, với sự suy diễn lệch lạc, mang nặng thành kiến cá nhân và mặc cảm coi báo chí như kẻ thù, trước mặt các ông bài báo nào cũng gây nguy hại cho nền an ninh QG phải chăng các ông đang thi hành nghiêm chỉnh, theo đúng chính sách và đường lối QG trong sinh hoạt dân chủ ở miền Nam này?

Nếu quả thật điều đó là đúng thì nhất định các ông đang đi xiệc trên dây» đồn báo chí vào chỗ cứng cực chống đối. Đành rằng chính sách TT, nó được nằm trong chính sách QG, nhưng các ông không thể làm lần chính sách đó, để giết lần báo chí các ông lại càng không thể mang đồn tịch thu ra để vô tình làm mất bạn đồng minh trong công cuộc chống cộng cứu nước.

Bọn CO. không muốn bắt chước ông. Thiên Hồ bên XD. gọi chính sách TT. của các ông là chính sách vô chính sách, CO. chỉ khoanh tay cúi đầu xin mấy ông có trách nhiệm về Thông Tin hãy thể hiện tinh đoàn kết QG, để thực hiện đúng câu "thêm bạn bớt thù" hãy làm sáng tỏ chính nghĩa này, bằng hướng thượng để phục vụ tổ quốc hơn tàn sát báo chí, nhất là những tờ báo đối lập xây dựng để củng cố quyền uy, các ông đừng ngồi trong phòng lạnh nhìn báo chí, hãy xuống đường đi sát với họ, hãy nắm lấy họ trong giai đoạn cực kỳ nghiêm trọng này, trong làng báo thiếu gì những người bạn chân thành, nếu các ông bỏ được những mặc cảm, bớt được tự tôn, dùng đúng sức mạnh với báo chí, bọn CO. hy vọng các ông sẽ thành công trước sự mạng đấu tranh chính trị, với đối phương từ nông thôn đến thành thị

Không làm được những điều đó, các ông sẽ đưa chúng tôi vào chỗ chết, không phải là chết bởi súng đạn của bọn Vixi, mà là chết vì đời khát chính sách Thông Tin vô chính sách.

Hiện tại, không khí chết chóc đang bao trùm toàn khu vực bên này giới tuyến, hàng vạn dân lành đang lũ lượt bỏ nghề nhau chạy giặc, CSBV đã thực sự xâm lăng khiêu chiến miền Nam, đã đến lúc những người OG thuần túy phải bắt tay vào công việc thực tế. ông TT hãy chấm dứt tình trạng tịch thu báo chí một cách máy móc. Bởi một khi quân xâm lăng Cộng Sản mà vào được đây thì cả lò bọn C.O. cũng như các ông, chúng ta không đủ thời giờ ngồi mà đầu lảo lảo đầu, liệu mà sống cho ra sống các ông ạ!

Bài báo này được viết ra trên tinh thần xây dựng nếu chẳng may các ông chiếu cố nữa thì bọn CO từ nay sẽ ngoảnh mặt, đóng vai thẳng điếc và trống mắt lên xem các ông múa rối được bao lâu nữa!

Xin chào "các đấng cha mẹ, bọn CO.

VỤ ÁN BÀ NGÔ BÁ THÀNH

Sáng 22-3-72 vừa qua, C.O đã chen lấn cùng hàng trăm ký giả trong và ngoài nước, (có đủ đài truyền hình của các báo Anh, Mỹ, Pháp như New York Time, Life, Nawsweek, Figaro v.v.) và cũng một rừng máy quay phim, máy chụp hình của các phóng viên và của các đài truyền hình C.B.S. A.B.C. N.H.K, Mỹ, Nhật v.v... để dự một phiên xử của một vụ án quan trọng (sự có mặt của hàng chục ký giả và đại diện báo chí cũng như các đài truyền thanh và truyền hình ngoại quốc đã nói lên tầm quan trọng đặc biệt của vụ án bà Ngô bá Thành). Nhưng rất cuộc, tất cả chỉ được chứng kiến một thảm cảnh đau lòng!

9 giờ. Trong sự yên lặng nặng nề của Tòa án, Bỗng mọi người nhón nhào chạy ra phía cửa: bà Ngô bá Thành được đưa, hay nói đúng hơn, được khiêng đến trên chiếc băng ca. Mặt bà tái xanh, đôi mắt nhắm kín, hơi thở hỗn hển, thân hình gầy gò. Vừa trông thấy bà Thành, nhiều bà phụ nữ khác lên tiếng khóc than ngay giữa Tòa. Người tài xế già, vừa chạy vào trông thấy chủ, chỉ kêu lên một tiếng: "Bà ơi!" rồi ngã đứng ra đất, bất tỉnh. Các Luật sư vội yêu cầu ông Thiệu Tá Ủy viên cho mời bác sĩ. Một xe Hồng Tháp Tư đến, và nhân viên y tế, đo máu, bắt mạch, đã yêu cầu đưa bà gấp vào bệnh viện. Nhưng ông ta quên rằng bà đang ở tù và vì vậy, Phải chờ quyết định của Tòa.

rogior. Như thường lệ, Tòa án mặt trận QK3 khai mạc với ông Hà như Vinh ngồi chánh án trong cái áo đồ chơi (C.O. trông cái màu áo đậm ra hoảng sợ: màu đỏ là màu tượng trưng cho sự tranh đấu, mà cũng tượng trưng cho máu lửa nữa Luật sư Vũ Văn Mậu yêu cầu tòa cho bà Thành tại ngoại vì bệnh tình trầm trọng. Ông ủy viên chính phủ phản đối, viện cớ rằng trong lao xá cũng có bác sĩ. Luật sư Nguyễn Khắc Tân liền xuất trình giấy chứng nhận của bác sĩ điều trị ở lao xá, xác nhận cần phải đem bà Thành vào bệnh viện. Theo lời đòi của Tòa, chuyên viên cứu cấp bệnh viện Đỗ Thành đến xác nhận rằng áp huyết của bà Thành từ 16 tụt xuống 8, mạch 160 đến 170, và bà ở trong tình trạng hôn mê (sul-comateux). Bác sĩ Phạm bá Viên cũng xác nhận như vậy và cho biết phải đem đi bệnh viện Grall, đủ dụng cụ cứu chữa.

Tòa vào nghị án. Nửa giờ sau (sao mà lâu thế? Nhiều người sốt ruột chỉ sợ bà Thành không sống nổi đề mà chờ) Tòa trở ra bác đơn tại ngoại. Các luật sư lại cùng nhau ký đơn xin cho đem vào bệnh viện Grall. Tòa lại nghị án, và trở ra, cũng bác đơn nữa!

Trong lúc đó mọi người lo "hoa bốp" và quạt cho bà Thành. Có lúc bà tỉnh lại. Thấy các luật sư xúm quanh bà, bà thì thào: « Xin các luật sư đừng lo lắng cho riêng cá nhân tôi, mà phải tranh đấu để cho Công lý phải là của mọi người dân Việt! » Một ký giả ngoại quốc hỏi bằng tiếng Anh: « Bà có đau lắm không? » Bà trả lời cũng bằng tiếng Anh: « Cái đau thể xác đâu có bằng cái đau của tâm hồn. Miễn là tâm hồn thoải mái vì làm việc phải! »

Người ta chỉ biết bà Ngô bá Thành là một người Giáo sư Đại Học, có đến 4 cái bằng Tân sĩ Luật Khoa của 4 nước khác nhau, và nói với viết thông thạo nhiều ngoại ngữ! Nhưng ít ai biết cái tâm hồn cao thượng hy sinh vì bình dân của con người nhỏ bé hay đau ốm ấy. Một lần nữa CO. xin ngả nón.

Thật là một sự trùng hợp lạ lùng mà bà Ngô bá Thành Chủ Tịch của Phong Trào Phụ Nữ đòi quyền sống lại được đưa ra Tòa trong ngày 17-3-72, ngày Hai Bà Trưng!

Đố chơi đố chơi

Trước giờ mở màn "Đố chơi" tuần này. Ban tổ chức hồng cấp báo một tin quan trọng: ngoài Quảng Trị ынн nhau to!

Tuy nhiên, các toán đồng thanh hô to. Các sự giặc cộng ынн lớn thua lớn, ынн nhỏ thua nhỏ, còn lâu mới ынн tới Sẻ Gòn!

Thấy tất cả tinh thần đều vững như bàn thạch, Ban tổ chức bèn cho tiếp tục... chọc.

TIỀN LÍNH CÁI BANG ĐƯỢC TÍNH LIỀN

HỎI: Có mấy anh Cái Bang gốc kaki vừa mới há miệng ra là lới về cái Quý Hợi chết, bèn được trả ngay bốn xin bảy bô năm choạc tiền góp hội như thế nghĩa là năm thao?

THẦN LẦN: A, cái đó chứng tỏ Nhà Nước Annamta rất tư là sông phẳng, không muốn thiếu nợ ai một cắc. Kê nào còn nói Quý Hợi chết bê bối là xuyên tạc, chỉ đáng lam... Dân biểu!

THAM SÂN SI: A đi đà phạt! Chắc là Nhà Nước nghĩ tới câu "cổ tiền mua tiền cũng được". Tiền còn mua được, huống hồ mấy đấng Cái Bang! Có điều mỗi vị Cái Bang mà trị giá chưa đầy năm xin thì có hơi rẻ!

LÃ VỌNG: Lầm to rồi các thầy ôi! Đấy đâu phải là mua, mà là trả nợ đó. Trả bấy nhiêu tức là còn thiếu lại của mỗi người tới năm choạc. Vẫn biết lúc này năm choạc chỉ bằng nửa tô phở, nhưng trả thiếu đâu có được?

LÔNG LÁ: Gạt đem! Tụi nó khôn quá! Chỉ trả đố cho mấy anh Cái Bang để hoàn binh chi kế, khỏi phải trả gấp cho hàng triệu anh lính khác. Láu cá thật!

BAN GIÁM KHẢO: Toán Thần Lẫn năm rất vững đường lối. hội chết : 5 điểm!

HỎI DÂN ĐI LẤY THẺ "TỰ VẬN"

HỎI: Tại sao khi không ông Đố lại hỏi dân Sẻ Gòn phải để lấy thẻ Nhân Dân "Tự vận" gấp gấp, nếu không ông sẽ tóm cổ từng người lới ra Tòa?

THẦN LẦN: Lúc này là lúc ынн nhau to, không dzô "tự vận" còn đợi tới lúc nào mới dzô? Phải dzô cho ông còn lấy tí điểm với xếp chớ!

THAM SÂN SI: Mồ Phật! Cái vụ lấy thẻ này cũng có thể giúp cho nhiều người kiếm cháo lắm đấy! Thời thì đồng bào cũng nên nghe lời ông Đố đi lấy thẻ, trước là mua vui, sau là làm việc nghĩa, có đi đâu mà thiệt?

LÃ VỌNG: Vô lý, không có nhẽ! Ai muốn dzô thì dzô, không thì thôi, chứ có luật nào để xử người không có thẻ "tự vận"? Bộ định xài luật rừng hả?

LÔNG LÁ: Hay lắm! Cứ thúc vào dít thẳng dân nữa đi, để cho nó tức, nó chồm chồm lên, vui lắm!

BAN GIÁM KHẢO: Toán Tham Sân Si rất thấu hiểu sự đời, có lẽ nhờ kinh nghiệm bản thân : 5 điểm!

CÁC QUAN MẪO BÌNH CHÂN NHƯ VẠI?

HỎI: Tình hình Quảng Trị nghiêm trọng, các tướng lĩnh Annamta điên cái đầu, vậy chứ vì lý do gì các quan Mẹo cứ tình bơ, bình chân như vại?

THẦN LẦN: Ô hay chửa! Các Quan anh đã "Việt hóa" rồi! Bi giờ cũng như cháy nhà hàng xóm ấy mà, các Quan anh tình bơ là phải!

THAM SÂN SI: Chắc là các Quan Mẹo đã tu

rồi, mỗi người đeo trước ngực một chữ "love, Not War" rồi, cho nên chả còn lý do gì cho họ xia vô cái mặt trận giết nhau như ngọc này!

LÃ VỌNG: Đừng tưởng bở! Các Quan Mẹo lắm đòn phép lắm! Tình bơ cũng là một đòn đấy. Mai mốt, các Quan bắt thân xuất chiêu là giặc Cộng chạy có còi!

LÔNG LÁ: Đừng có lo. Đại Đế Ních Xong đã ô kê với các Sẻnh sáng rồi. Để cho các chú em Hà Nội đùa dzai một chút rồi đầu vào đấy ngay cho mà xem.

BAN GIÁM KHẢO: Toán Lông Lá mà không hiểu được tâm địa của các Quan Mẹo thì còn ai hiểu? 5 điểm!

CÁI BANG TIẾP TỤC XÌ PHÉ?

HỎI: Tình hình sôi động như thế mà tại sao các Cái Bang Nhà Hát lớn vẫn cứ bình thân tiếp tục, làm thịt nhau bằng... xì phé?

THẦN LẦN: Thì tưởng nào có đảo kép nấy các Cái Bang đâu có biết diễn tuồng các bùm như gánh Hoa Sen. Bởi vậy cũng phải cho họ giải trí lành mạnh bằng xì phé trong khi chờ đợi chứ!

THAM SÂN SI: Dù sao Cái Bang ở nhà chơt xì phé cũng còn đỡ hơn là để họ xuất ngoại du hí họ sẽ gây ra nhiều chuyện bê bối cả thế giới cười cho thối tai!

LÃ VỌNG: Đã là Cái Bang, họ còn biết làm gì, hơn là ăn hại đái nát, nhân cư vi bất thiện. Họ chơt xì phé lúc này thật chẳng khác gì câu cá đá gà!

LÔNG LÁ: Nói như vậy là quý vị chưa hiểu gì về xì phé! Chính trị hiện thời cũng như một canh bạc, họ luyện xì phé tức là đang luyện chính trị để chuẩn bị đấu tranh với đối phương đấy. Trận đánh này là trận cuối cùng, hòa bình đến nơi rồi mà!

BAN GIÁM KHẢO: Toán Lông Lá trông rất xa, nhìn rất rộng, lại rành tâm lý của đám Cái Bang : 5 điểm nữa cho Lông Lá!

Địa ngục môn

ỨNG CỬ VIÊN GIẢI NOBEL!

Nói đến tên ông Trần Minh Tiết người dân ở đây cứ liên tưởng đến những vụ án sởi nổi và lịch sử như vụ Thuế Kiệm Ước, vụ Dân điều Trần ngọc Châu, vụ sinh viên Huỳnh tấn Mầm, vụ Tòa án mặt trận, vụ điều 10 khoản 7 luật bầu cử T.T. vụ 3-10 v.v... mà báo chí và nhất là Công Báo VNCH đã phổ biến đầy đủ.

Mới đây, tên ông Trần Minh Tiết lại được nhắc nhở như là tác giả vài ba quyển sách (bằng Pháp văn). Người ta tưởng ông thâm phán họ Trần đã bỏ nghề cầm cân cho công lý mà zia nhập vào làng văn. Bọn C.O cũng lầm tưởng thế. Nhưng may nhờ cuộc phỏng vấn giới thiệu của Đại tá Lâm trên đài tăng hình đêm no, mới rõ rằng ông Trần Minh Tiết này chỉ là người trùng tên, trùng họ với ông thâm phán họ Trần Minh, và tuy là người Việt chính cống, nhưng đã rời bỏ quê cha đất tổ từ hàng mấy chục năm nay để sinh cơ lập nghiệp bên trời Tây, ngay từ hồi Phú lằng sa còn là "mẫu quốc", ăn cơm Tây, nói với viết toàn tiếng Tây (những sách ông trước tác đều bằng tiếng Pháp).

Nếu cứ để ông yên bên Tây bên Mỹ thì người dân miền Nam, kể cả các ông trí thức, đã mấy ai biết đến ông. Nhưng mới đây, một số người đã «mời» ông về du ngoạn, để đánh bóng cho ông, biến ông thành một khách khứa đi đi đến đến một giải pháp cho cuộc chiến này. (cũng như người ta đang đánh bóng ông Nguyễn Tôn Hoàn của Đại Việt, hiện đang sống bên trời Mỹ!). Đặc biệt là ông Nghị Sung (mà mọi người đều biết đầu giầy liên lạc), đã hăng say vận động cho ông ứng cử giải Nobel về Hòa Bình!

C.O. luôn luôn ao ước được thấy một người Việt Nam nhận giải thưởng cao quý nhất thế giới đó. Đó là một vinh dự cho cả nước. Tuy nhiên, dầu ao ước đến mấy, cũng phải nhìn lại cái thực tế. Muốn được giải đó, đầu có phải chỉ sinh sống sung sướng ở ngoại quốc, viết vài ba quyển sách bằng tiếng ngoại quốc!

Hãy nhìn lại một vài nhân vật danh tiếng đã được giải thưởng Nobel về Hòa Bình mấy năm gần đây: ó. R. Bunche, Phó Tổng Thư ký LHQ, một người Mỹ đã có công tranh đấu cho sự giải phóng của người; đã đến trước khi có công hòa giải các cuộc tranh chấp quốc tế, ó. Léon Jonhaux, Tổng TK Tổng công đoàn Pháp, luôn luôn sát cánh tranh đấu cho quyền lợi của giai cấp lao động, mục sư Martin L. King, một lãnh tụ dân quyền đã hy sinh cả thân thể sự nghiệp để chống chiến tranh và cho sự bình đẳng chủng tộc tại Mỹ, luật gia Revé Cassin, trong hơn 10 năm làm Chủ tịch Ủy ban bảo vệ nhân quyền Liên Hiệp Quốc đã tích cực đóng góp nhiều trong việc bảo vệ dân quyền và nhân quyền, thủ tướng Willy Brandt của Cộng Hòa Liên bang Đức, một lãnh tụ dân chủ xã hội chẳng những có công hòa giải Dân tộc (ông đã khởi xướng sự hòa giải với Đông Đức), mà lại còn là người có công hàn gắn những đổ vỡ tàn phá mà chiến tranh đã đem lại cho nước ông., việc bảo vệ dân quyền, nhân quyền và dân chủ quan trọng đến nỗi năm 1904, giải Nobel về Hòa bình đã được dành cho Viện Luật Pháp Quốc tế. Đặc biệt hơn nữa vào năm 1960, giải Nobel về hòa bình đã được trao cho vị lãnh tụ da đen A. J. Luthuli trong lúc ông đang bị thực dân Nam Phi giam giữ vì sự nghiệp tranh đấu giải phóng dân tộc của ông.

Xem vài thí dụ trên đã nhận thức rằng những người được giải thưởng Nobel về Hòa bình đều là những danh nhân đã hy sinh tài năng, thân thể, sự nghiệp cho đất nước của họ đã sát cánh với người dân để tranh đấu một cách thiết thực và trường kỳ cho dân sinh, dân quyền,

dân chủ, nền tảng của Hòa bình nhân loại.

Văn biết rằng ó Trần-minh-Tiết (ó Pháp) có viết mấy quyển sách về hồ hào nên thành lập một văn phòng Á Châu sự vụ trong tổ chức liên Hiệp Quốc: ông quan niệm rằng việc thành lập một Văn phòng như vậy sẽ giúp cho các dân, tộc Á-châu hiểu biết nhau hơn, thông cảm nhau hơn và nhờ đó mới chấm dứt được chiến tranh!

Lý thuyết của ông thật giản dị và quân tử quá. Nhưng tiếc thay, những kẻ gây ra chiến tranh cùng những kẻ sống vì chiến tranh đều là những kẻ lòng lang dạ thú, đại gian đại ác, đâu phải là hạng quân tử để bề « thông cảm » trong các Văn phòng Á Châu đó!

Nếu vì lý thuyết đó mà Nghị Sung đề nghị cho ông làm ứng cử viên tranh giải Nobel về Hòa Bình, thì quả Nghị Sung đã chơi khăm ông rồi đó. Chắc ông Nghị cũng thừa biết thế. Nhưng đâu phải vì quyền lợi của ông mà ông Nghị hành động!

Thôi, thiết thực hơn cả, xin ông này rời nước Pháp đây nho, đầy rượu, đầy bơ phở mát, và nhất là đầy dân sinh dân quyền, mà về ở « bên nì » chia xẻ những cách mạng mùa thu lá rụng, mùa xuân lá đỏ, mùa hạ lá vàng của đất nước này. Ông sẽ thấy rằng tất cả dân miền Nam đều đáng được hưởng giải thưởng Nobel về chịu đựng. Ông hãy đề nghị thiết lập giải ấy rồi hãy can đảm cùng thẳng dân đen ở miền Nam này tranh giải ấy trước khi mở trước đến giải Nobel về Hòa bình theo mẽ hồn trậchua Nghị Sung. ! Xin nhắc lại rằng từ ngày thành lập giải Nobel về Hòa bình đến nay, trên 70 năm rồi, vẫn chưa có một danh nhân Á châu nào được cái Vinh hạnh lãnh giải ấy cả. Hay là Nghị Sung đang cùng với ông Ngoại móm, thụ uỷ liên danh bà nghị trắng tối vườn chè, đi tìm « phép lạ »?

Thêm một chuyện động trời trong chợ chiều «Việt Hóa» :

KHI TƯỚNG MÈO VÀ ME MÈO THÔNG ĐỒNG ĂN CẤP 110 CHIẾC MÁY LẠNH KHÔNG LÒ

DỄ ĐỌC TRỊ ĐỘC

TIN ĐỌC

Đã nguyên trả nợ máu xương thì... đừng nên vương mắc VÀO ĐƯỜNG «LÁ ĐÀ»

● Rút cục: vụ tự tử ở Thủ Đức chỉ vì...
ái tình vật !

Trước đây Con Ong đã vi
vút vài đường sau vụ
một sinh viên Thủ Đức, tự
nổ súng vào bụng. Rồi tiếp
đó, lại thêm vụ thứ hai. Dù
khi đưa ra vấn đề này, nhà
báo không nhằm đả kích bất
cứ cá nhân ai ? Mà chỉ yêu
cầu xét lại chính sách quân
trường. Nhất là trong chương
trình được gọi là «Huấn
Nhục» có nhiều hình phạt
làm cho sinh viên thất nức.
Sau đó, có nhiều sinh viên
Thủ Đức đã cho biết, những
trò phạt «Đón mặt trời ngũ
yên» sự thật, đã xảy ra từ
thời trước. Nay, quân
trường có nhiều cải tiến.
Về lý do của hai vụ tự tử
vừa qua rút cục chỉ là hai
nạn nhân bị «Con ma ái tình...
vật quá nặng». Theo anh bạn
N.G tiết lộ cả hai S.V vừa...
tự làm cho bộ lông gan, phèo,

lá lách bị vung vãi tứ tung
khi nằm bệnh viện đều mê
sảng kêu tên người đẹp.
Thế cho nên, ở cõi đời
này đã tính làm chiến sĩ
tính làm tráng sĩ, với nón
sắt, M16 quyết trả nợ non
sông... Chớ có vương vấn
cái mục «Lá Đa» quá kỹ !
Rút cục mấy anh bạn trẻ
có lẽ vì trái tim bị hành hạ
quá nặng, nên họ thương
con tim họ — không nở
nở vô ngục mà nhờ cái bao
tử «quất» cho lòi phèo. Nhờ
con tim vẫn còn đập phành
phạch nên chả có mống nào
bể mặc cuộc đời. Xin trình
làng sự thật của vụ Thủ
Đức và cũng xin nhắc với
hai Tướng Phạm Quốc
Thuần, Phan Trọng Chinh
rằng tình nghĩa giang hồ
vẫn còn nguyên si như thuở
nào ?

□ 1 anh Radio vô được tám tệ ngon ơ, xong xuôi lại đi tố cáo lấy thưởng

SÈGÒN— Vào khoảng
trung tuần tháng 3 vừa qua,
trong bin đình TAX có gần
3 cái máy lạnh không lò (cả Sè-
gòn không đầu có, trừ các cơ
sở Mèo), chi phí lên tới gần
12 tệ.

Trước đó, nhóm người
gần máy lạnh chỉ mua mỗi
cái có 800 xấp, ba cái vị chỉ
là 2 Tê 4. Một áp phe trên
8 Tê ngon ơ !

Ấy thế mà một anh trong
nhóm chủ nhân tiệm Radio
H.V. ở đường Phan đình
Phùng vườn dèch cho là
ngon, bèn đi làm một phát
tố cáo để kiếm tiền thưởng..

BÁY GIỜ MỚI LỜI RA..

Vâng, bảy giờ mới lời ra
tổng số máy lạnh không
lò cần được bổ phụ de lên
tới 110 chiếc, và kết quả là
tất cả được hốt về Tổng nha
Cu tê, ai có dịp đi ngang
qua bãi đất trống trước
thương cảng ắt sẽ trông thấy
cả trăm cái thùng cây to to
bổ năm lên nghênh thì gan cùng
tuế nguyệt, thì ra cách đây ít
lâu, một chiếc tàu Mèo chở
110 chiếc máy lạnh không
lò đó về Cam Ranh,
chẳng biết để trang bị cho
cơ sở nào ? Nhưng vừa tới
nơi đã bị xập xi xập ngàu,
trên giấy tờ biến thành đồ phế
thải để được đưa về Long Bình
ở đây cho đầu trâu, và kết

quả là 110 chiếc máy lạnh «phế
thải» về tay một Me Mèo,
vợ của chính anh Thiếu
tướng Mèo phụ trách vụ
«phế thải» nói trên. Ôi chào
khi tướng Mèo thuận vợ
thuận chồng thì đến tát biển
Đông cũng cạn ấy chứ !

DÂN AN CÓ NHÀO VÔ

Mụ Me Mèo vô được 110
chiếc máy lạnh bèn đem gởi
ở bãi đất thuộc một đơn vị
Tê Tê ở Thủ Đức. Quan
Thái Tá chỉ huy đơn
vị này được lệnh của
xếp Đại tá nên phải cho
gởi, nhưng cũng tò mò ghé
mắt xem thử cái món phế
thải này là món gì ? Khi thấy
nó là máy lạnh mới toanh,
quan ta khoái quá cho đàn
con «thời» thử một chiếc
đem bán ào đi, được 600
xấp chia nhau ăn chơi.

Mụ Me Mèo thấy mất 1
chiếc, tức quá lại cho chở
đi gởi chỗ khác, đồng thời
cũng cho bán thử 3 chiếc xem
giá thị trường ra sao, vì món
này chưa hề được bán ở
Sègòn.

Đoạn kết như trên đã nói :
bán được 2 Tê 4 nhưng rồi
bị anh radio HV đi «mét bu».
Cho nên giờ phút này từ
mụ Me Mèo đến bao nhiêu
người liên hệ đều đang nằm

áp, riêng 110 chiếc máy lạnh
không lò giá gần 200 tệ thì
chưa biết số phận ra sao ?

Vợ vét chợ chiều ở vùng của Chúa Sơn Lâm

Con Ong đã quét đi quét
lại. Ông Chúa Sơn Lâm họ
Bắp ! Có điều, báo bố càng
vạch mặt tướng quân thì...
bộ tham mưu của Người
càng có dịp học tập bổ
khuyết và... tôi luyện cho kế
hoạch «xoay xin» ngày
càng tinh vi hơn. Trước đây
tướng quân đớp bạc của ba
tàu như điên, ăn mà dèch
cần chui mếp ! Bây giờ, nhờ
bổ túc thêm bởi sáng kiến
của Đảng Thân Sinh nằm tại
lãnh thổ của Quang
Trung, Nguyễn Huệ...
tướng quân vợ vét chợ chiều
tướng như vùng «đất hiếm»
— Tướng quân là Quốc
Vương vậy đó ! Gần đây có
nhiều vị xếp sự đoàn, cùng
quí Quan Đầu Tinh than thở
dài dài, vì: «Tướng quân bắt
đồng hui bắt nộp tiền tháng,
bắt...đãi đãi những ai biết
bí mật của Tướng Quân».
Xin báo động cho Người
no nê quá rồi đừng đớp ầu
nữa bội thực thấy mẹ ! Nhất
là lính tráng chửi quá xá
rồi đấy ?

Câu chuyện hằng tuần

NHỮNG CON CÁ «NOM-BỜ-OẢN»

SAIGON (Tin Reuter). — Hội Đồng
Nội Các trong phiên họp bất thường và
thu hẹp để cứu xét vấn đề Quỹ Tiết Kiệm
của Lính, đã đi tới những quyết định như
sau :

—Tất cả những số lời mà người ta
đã nhờ số vốn không lò của Quỹ Tiết
Kiệm để thu về bao lâu nay, giờ đây đều
được chia đều cho lính. Tính ra, mỗi quân
nhân sẽ được lãnh hơn 5 ngàn đồng, vì
trong 4 năm trời, quân nhân đã đóng góp
cho Quỹ Tiết Kiệm mỗi tháng 100, tức tổng
cộng gần 5 ngàn đồng, mà số vốn ấy mang
ra làm ăn đã thu về một số lời hơn 100
phần 100 tất cả, cho nên mỗi quân nhân
được lãnh hơn 5 ngàn tiền lời.

Sở dĩ, tính ra số lời một cách mau lẹ
như vậy là vì những người phụ trách khai
thác Quỹ Tiết Kiệm, trong một phút tự giác
đã tự động khai ra hết những công chuyện
làm ăn của họ trong hơn 4 năm nay. Khỏi
cần điều tra rắc rối mất thời giờ.

Như vậy, mỗi lính sẽ được lãnh, trong
tuần tới, một số tiền chừng hơn 5 ngàn
đồng.

Còn tất cả những số tiền mà anh em
đã đóng góp (bằng cách bị trừ lương mỗi
tháng 1 trăm) thì nay vẫn duy trì trong Quỹ
Tiết Kiệm. Và Hội Đồng Nội Các thu hẹp,
căn cứ vào dư luận, đã không giải tán Quỹ
Tiết Kiệm, trái lại vẫn duy trì Quỹ ấy,
nhưng với điều kiện, là cứ mỗi cuối năm

sẽ tính ngay số sách coi lời được bao nhiêu
rồi chia đồng đều ngay số lời ấy cho lính ăn
Tết... Thế là, từ Tết sang năm, anh em kaki
khỏi lo không có tiền xài Tết.

HONG KONG (Tin UPI)— Các hãng
sản xuất phim ảnh lớn nơi đây như Shaw
huynh đệ Gia Hòa v.v... mới đây có họp
nhau lại để tường trình về sự ăn khách
của các phim chương và võ thuật Tàu tại
các rạp xi nê Saigon và các tỉnh miền Nam
VN.

Các Bạn giám đốc các hãng phim
Shaw, Gia Hòa, v.v... công nhận, phim
chương và đánh võ của Tàu mang chiếu ở
Saigon, đã đập chết hết các phim do An
Nam sản xuất. Nhưng, nghĩ tới tình thân
hữu Tàu Việt, các hãng Shaw, Gia Hòa,
thấy rằng, mình không nên chơi anh em quá
đau như vậy. Do đó, quyết định từ nay,
mỗi năm chỉ xuất cảng sang
Saigon, 2 cuốn phim chương và đánh
võ của những Vương Vũ, Lý Tiểu Long,
Khương Đại Vệ, Địch Long, v.v... là cùng,
để các nhà làm phim Giao Chi có đất sống.
Được như vậy mới là sống chung hòa
binh... Mặt khác, nếu các nhà làm phim
Giao Chi thiếu phương tiện, các hãng phim
HongKong sẽ vui lòng cho mượn phương
tiện.

Các nhà làm phim và tài tử Giao Chi,
chắc hẳn phải mừng hết chỗ nói. Từ nay,
khỏi lo sự cạnh tranh 100 phần ăn 1 của
phim Tàu..

SAIGON (Tin Givral) Thông cảm
tình cảnh chị em ta, Nhà Nước đã quyết
định tháo hồi lệnh di tản các sò nách ba
khỏi Đồ Thành..

Ngũ Giác Đài bên Mỹ còn thông cảm
với chị em ta hơn nữa. Ô. Melvin Laird,

Bộ Trưởng Quốc Phòng Mỹ, sau khi tham
khảo ý kiến quân sư KISSINGER, đã quyết
định ra lệnh : từ nay tất cả quân nhân Mỹ
ở Nhật, Đ. Loan, Đ. Hàn, T Lan, Pháp,
Mỹ, mỗi tuần phải sang Saigon, và Cam
Ranh, Đà Nẵng, Qui Nhơn v.v... ít nữa là
2 ngày cuối tuần để nghỉ ngơi và ăn chơi
theo chương trình R and R (tức Rest—nghỉ
ngơi—and Recreation — giải trí) để nuôi
sống chị em ta bên VN. Đồng thời nuôi
sống các chú bar, phòng trà, tắc xi, ma cô,
nhà tắm hơi, và nuôi sống luôn một vài
ông bà chuyên buôn lậu ma túy, áp phe..
Lệnh này của Ngũ Giác Đài Mỹ được
thi hành kể từ tháng Tư năm 1972... Thật
là vui mừng vui quá vui. Những chánh
khử chuyên tranh đấu lem lem cũng mừng
lắm ; vì lại có đề tài đầu lảo về chú quyền
này nọ.

TIN CON ONG (1 Tháng Tư) : Các
thơ ký Tòa Soạn các báo ở Saigon vào
chiều ngày thứ Sáu tuần qua, đã nhận được
những bản tin như trên, Ai nấy mừng lắm
vì yên trí, ngày mai, có tin lớn, giựt gân
để làm 8 cột trang nhứt rồi.

Nhưng, sau có một Thơ Ký Tòa Soạn
hoi nghi ngờ, mới nhìn lại lịch, Thì thấy
rằng, ngày hôm sau đúng là ngày mồng 1
tháng tư.

Chết cha: mồng 1 tháng tư, là con cá
Tháng Tư rồi. Thì ra, người ta có lẽ cứ
mỗi mồng 1 tháng tư là có quyền tung ra
một trò chơi để phá nhau, mà không ai
giận. Vì đó là cá tháng Tư (POISSON
D'AVRIL).

Và, tất cả những mầu tin trên đều là
cá Tháng Tư, tung ra để phá nhau mừng
hết một phen chơi.

Toàn là những con Cá quý : nom-
bờ oản..Nhưng là Cá vịt.

NÓI LÃO MÀ CHƠI

TIN... BATRON: Sau màn lễ tế trời đất, hoàng đế xứ Cao Man được quan thầy phù thủy dẫn tới nơi 3 chân ngồi nhai. Đang ngủ gà ngủ gật, chợt một luồng quái phong hất tung cách cửa chính lọt vào phòng ngự tạo thành cơn trời mạnh. Gió yên, dưới ánh bạch lạp lung linh ma quái, một đoàn người bị đoạn đầu đóng như kiến tiến tới trước ngai khóc gào đòi thường mạng. Vương xuất hạn đầy người vung thiên tử kiếm lên chém rồi giật mình tỉnh dậy. Che vội quan thái bốt vào xử quyết, đoán mộng. Thừa: — «Đó là oan hồn người Giao Châu bị bức tử vào cuối Xuân năm Tuất».

NGÔN NGỮ HÒA ĐÀM

Chuyện sắp kể sau đây xảy ra hồi hòa đàm Ba Lê còn cơm lạnh canh ngọt chứ chưa đông mỡ động mỡ như bây giờ.

Trong một phiên họp thường lệ, sau khi hai phe ta lên tiếng về vấn đề rất cũ của Thị Bình, nhân danh phái đoàn giải phóng đã chỉ trích thậm tệ cái mà v thị gọi là «sự quay quắt và tiền hậu bất nhất» của Mỹ. Thị tẹt nói như vậy:

— «Ông Đại Sứ Mỹ» công queo». Nói rút ra cả năm mà chẳng chịu rút. Lúc rút lại rút nhỏ giọt rút từng phân thì ai chịu nổi?»

Chỉ trích quan điểm của đại sứ Lâm, thị Bình quát:

— «Phần trên của ông đại sứ Saigon thì ngắn ngược lại cái «đuôi» dài lông thông»

Các nữ thông dịch viên «vó» được những chữ trên, dù thấy trúa đến đâu mặt cũng đỏ như «đỏ» phải phát. Riêng đại sứ Porter khi bị gán cho cái sự «công queo» đã thỉnh thoảng ngó xuống khoảng giữa hai bắp về đề suy nghĩ xem có thật «nó» bị công queo chẳng?

Chẳng hiểu sau phiên họp, lão già cúp bình thiếc Porter có củ soát kỹ lưỡng «quả lắc» của mình xem có bị dể phoot mê chưa để còn gia tăng số lượng thuốc bổ thận?

Phần chỉ trích đại sứ Lâm khi dịch chữ « cái đuôi », những nhà nữ thông ngôn đều dùng chữ « la queue ». Tra tự điển thấy « la queue » có nghĩa cái đuôi mà cũng có nghĩa « cây cò » để thật bị da. Khi Thị Bình «chê» cây cò của đại sứ Lâm nhà ta dài lông thông tất bị thốn và phải chăng nhà ngoại giao ưa là lướt bay bướm họ Phạm «thoọc» sâu lắm sao? Chắc Thị Bình đã từng được thưởng thức?

Đề trả đũa vụ mệnh tính của phe nghịch, sau khi phiên họp bế mạc, tại trước tiền đình nhà hội, đại sứ Lâm đã nhân nha cho báo chí biết:

— « Bà Bình vu khống »!

A ha! ngộ nghĩnh thay! vụ khống nếu ta đọc lái còn có nghĩa một người can tội quên mang « porte feuille ». Thì ra, Thị Bình tuy người có vóc dáng đầy đặn mà lại can tội « vu khống » thì hồng toét. Khi đại sứ Lâm «thoọc» bị da mà thiếu « hai điểm tựa» trên nơi Thị Bình thì cái sự thống khoái quả có giảm đi mất ít thành. Tiếc thật.

Ngôn ngữ ngoại giao xưa nay thường có nhiều ẩn nghĩa như thế.

KOI CUNG THE MA THÔI

Vụ Quý Tiết Kiệm đã thật sự nổ lớn khi người ta quyết định giải tán nó. Tiếp theo là việc thành lập các phái đoàn điều tra bao gồm đủ nhân vật tại to mặt nhơn. Xiu xiu, mới ít ngày đầu, các phái đoàn điều tra đã gửi tới một vị hệ' viên trong ban quản trị hơn một lá thư yêu cầu cung cấp những sự kiện liên quan tới Quý. Làm việc hăng như thế chắc chắn sẽ hoàn tất tốt nhiệm vụ trong thời gian ngắn. Nhưng không hiểu quyết định sau cùng sẽ đi đến đâu, hay rồi ra cũng ngã theo khuynh hướng chìm xuống khấu khinh mà lâu nay người ta thường có biệt tài biểu diễn? Đề lâu đến phân trâu còn thành bún hướng hồ chuyện liên quan đến tiền bạc?

Con Ong biết nhiều chuyện hay đáo để chung quanh cái mà người ta gọi là «Tiền Xiết Máu» này, nhưng nói không được. Từng bị mang tiếng là bọn ăng ti Mèo, chống nhà nước đến hóc hác, nay được gán thêm tội quai tài phiệt và lũ ma đầu tay sai thì bỏ mẩu cả lũ. Thành thế cứ ngậm miệng là thượng sách. Ít lâu, mũi ni che tai đã trở thành

một thời trang nhạc truyền của những con người «biết đề sống», bởi chúng khôn khôn cũng chết mà đại thì nhất định là củ thủy tiên.

Trong một số báo cách đây vài tuần, Con Ong lên tiếng bành nhẹ Bạch Đầu Tướng Quân vì biết chắc Ông sạch và biết chắc ông có tâm huyết với tập thể linh hậu chiến. Nhưng vì chuyện «chẳng đáng đứng» mà ông đã húc nhâm vào bầy tài phiệt có lũ ma đầu thủ vai nô tài yểm trợ nên đành chịu để thân bại nhưng danh cốt liệt. Chỉ nói thế mà cũng bị mang tiếng. Chán thấy mẹ!

VÀI LỜI VỚI NGƯỜI TÂM GIÁC

Trong số những vị cao tăng sạch thật còn sót lại của cõi đời ô trược này, Thượng Tọa Tâm Giác phải được kể là một. Mới đây, người đã lên tiếng sẽ đem hết tâm cơ quét sạch Việt Nam Quốc Tự, mà việc triệt hạ những dãy nhà thương mái ở trước khuôn viên Phật địa là một.

Con Ong từ lâu vốn có nhiều cảm tình với nhà sư thượng võ này, bởi chứng ông là một người quốc gia thuần túy, không cực đoan và yêu nước nóng nản. Trên 420 ngàn võ sinh đệ tử truyền nhân của ông thường được nhắc nhở phải làm một cái gì cho đất nước, đạo giáo và dân tộc. Nếu không, hết đời họ tới đời con cháu thì biết lớn lên rồi vắc súng đối thoại với anh em trong nhà bằng thủ hận.

Lời vị cao tăng «chuốt» làm song tiếc thay ông cũng rơi vào một ngõ cụt: Sự Cờ Đơn. Việc quét sạch cửa ngõ Việt Nam Quốc Tự chắc chắn không phải là hy vọng của riêng người Tâm Giác mà bất cứ một Phật tử thuần thành nào cũng mong ước, song không hiểu đại sự ấy có viên mãn chăng? Hay hăng hà xa số trở ngại, ở ngoài cũng như ở trong, đang âm mưu nghiền lối?

Gì thì gì, với con mắt phạm tục, nhóm Con Ong ghi nhận nếu Phật giáo còn đi hai đường, tức « anh Ấn Quang, tôi VNQT » thì đến khuya cũng chưa khá.

Biết đến bao giờ chúng ta mới được hưởng cảnh thịnh trị của Phật giáo đời Lý? Hẳn là lâu hay không bao giờ!

THÁNH THẦN GIẢI ĐÁP

HỎI: « Thay mặt cho tập thể linh tráng hồi Thánh đến bao giờ tui tới mới được nghỉ chiều thứ Bảy? Quốc Hội đã tính tới việc này chưa? »

ĐÁP: « Đang ở 5 phút sau cùng của chiến thắng mà đòi nghỉ chiều thứ Bảy là đào ngũ. Xấu lắm. Quốc Hội đang « bàn » nghỉ dưỡng sức sau khóa họp thường lệ thứ nhất. Và lại họ còn nhiều việc khác quan trọng hơn là tranh đấu cho quyền lợi của linh. Nhờ nói lại với các đồng ngũ hãy ráng đi. Yêu sách những chuyện không đâu vào lúc này là thiếu tinh thần hy sinh. Phạt cho 15 củ xin gia tăng bảy chữ! »

CƯỜI XẢ XÚ BÁP CỦA BÀ NỘI MÀY

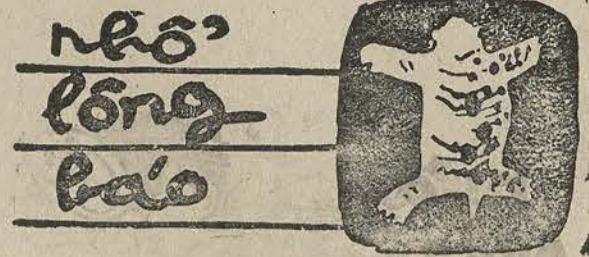
Cậu bé giúp ông nội xới vườn được hứa thưởng 10 đ'ng nếu bắt được một con giun đất. Sau khi bắt xong, cậu nhận thưởng không sai chệch. Ông nội lại hứa tăng phần thưởng lên gấp mười nếu cậu nhỏ nhét con giun trở vào lỗ. Chẳng nói chẳng rằng, chú ta chạy ủa vào trong nhà lấy bình keo xịt tóc của mẹ bơm vào con giun cho nó thẳng đứng rồi từ từ đút vào lỗ. Dĩ nhiên chú bắt rood.

Sáng hôm sau, từ trong phòng bước ra, ông nội đưa cho chú roo đồng nũa. Ngạc nhiên hỏi thì được ông nội phều phào giải thích:

— «Nội nhớ, hôm qua đã cho con rồi. Nhưng cái này hôm nay là của bà mày thưởng cho đó».

HÊN QUÁ

Một thằng ku thâm vừa gặp được chuyện mà nó cho là hên tận mạng. Chả là đêm qua, khi đang ái ân với vợ thì một mảng trần nhà rớt xuống đập mông đít. Nếu rớt sớm hơn 5 phút thời thì chắc hẳn bị đập gáy.

BUỒN MAY BÁN ĐẤT

Lệnh của quan đô Nhiêu bắt bỏ bốp và từ tòa những thắng nào không thể NDTV đã khiến nhiều kẻ hóc hác như bị trúng một tối tâm chướng.

Nỡm thiệt. Mãi chẳng sao, đúng lúc cửa tiệm bán thẻ đang ế thì ế thôi. nay nhờ lệnh quan ban ra, mần thẻ không kịp cho « khách hàng » trông đến là vui.

Một anh ku thâm vừa méo miệng vừa than.

— « Biết thế tui lo cái giấy chết từ chết tiết đó từ hồi đầu có phải giờ đỡ không. Độ ấy chỉ có 3 xấp. Thế mà ngay sau khi ngài chướng đồ phát pháo lệnh, giá thị trường bỗng cao vọt hẳn lên. Năm ngàn buổi sáng, rồi tám ngàn buổi chiều. Nghe đầu nó còn leo thang tới 20 xấp lận. Phen này gà ăn cũng không hết bạc các ».

Tụi Con Ong nghe câu than trên chưa vội tin ngay, vì quan chướng đồ từ lâu vốn thuộc dòng trí thức, không bao giờ đi làm những việc thiếu nhân đức đó để bợn ba và lợi dụng Quan được tiếng trí thức từ ngày nổi hứng cho hạ tất cả những cây ỉn trong đường phố thủ đồ để rộng lộ giới kia mà.

Vì không tin nhờ than than trích phận của anh ku thâm nọ nên Con Ong mới đăng nguyên con đề vừa rộng đường dư luận vừa thi hành đúng thiên chức thông tin của mình.

Ngoài ra, khỏi kể thời mồm còn cho cái vụ xét thẻ Nhân Dân Tự Vấn này là chuyện tầu vơ vét. Chẳng hiểu vét cái gì? Chả lẽ lại vét phần bên trong của tấm khổ đen thúi đen thui thì coi sao đăng? Bèn đánh một vòng ghé thăm các văn phòng Phường, Khóm trong 11 quận để thiêng thì được thấy quả có cái cảnh người ra kẻ vào nườm nượp, chẳng khác đi coi giả nhân Phi Châu trong sờ thú ngày Chúa Nhật. Năm hồi thăm thì trăm như ngàn đều thườn thợt mà rằng:

— «Lo thẻ Tự Vấn»

Trong cái động từ «lo» của tiêu mệnh đề «Lo Thẻ Tự Vấn», trên hẳn hàm nhiều ý nghĩa mà chỉ những giới chức cấp thẻ và người «lo» thẻ mới thông cảm nổi.

Ông Đò thân mến ơi, gì thì gì cũng cứ gờm gờm. Hồi quá nhân gian chết hết ông sống với ai?

Từ cái lệnh hơi quái ác nọ, Con Ong thay mặt cho tuyệt đại đa số dân ngu ku thâm đang thiếu thẻ cấp có lạy quan Đò hãy nói tay cho. Thay vì từ ngày 1-4 xin triển hạn đảm thắng có phải đẹp nư không? Trông quan tướng tá, mặt mũi phúc hậu như thế chắc cái vụ triển hạn lo, thẻ này phải được chấp thuận. Ông triển hạn thì nhất định bốp ma đầu khốn nạn đang âm mưu «bản» thẻ sẽ không được hưởng cảnh «buồn may bán đất» đâu. Mong lắm thay.

NHÂN VIÊN SỞ MÈO CHÚ Ý

Nhằm bành vực những nhân viên sở Mỹ có thẻ thành nạn nhân của bọn chủ ăng quít, chạy lang. Số tới Con Ong sẽ đề cập tới quyền lợi khi nghỉ việc theo quy chế lương bổng của nhân viên Việt Nam qua chính sách và thể thức của phái bộ Hoa kỳ (US Mission Policy and Procedures). Căn cứ vào đó đểch thắng Mắt Xanh nào được quyền dờ trò chạy lang, ăng cướp cơm chim. Nhớ võ mau kéo hết, vì đó là quyền lợi hàng trăm ngàn nhân viên địa phương trực thuộc các cơ sở Mỹ tại Việt Nam.

HERPACHAUT
VIỆN BẢO-CHẾ: HADZER
Nước cốt lá ARTICHAUT
Nước cốt GAN BÒ TƯỚI
SINH-TỐ B12
SINH-TỐ B1
SINH-TỐ B2
SINH-TỐ B6
SINH-TỐ PP
SINH-TỐ O2
YÊU GAN, NÓNG GAN
GÂY ỒM, MẮT NGỦ
MỤN Ở MẶT
NGỪA MÈ ĐAY
THIỆU MÁU
LAO-LỰC, TÁO BÓN
DƯỠNG THAI
MỠI MỆT
Số 721 417/0000 4000 4-6-66

► CỬU SỪNG

NỀN PHỤ NỮ MÍT NÓI GIẬN

Một anh Sọc Dăng Mèo tên là Reglion làm trưởng trại tại cư xá Iowa BEQ mới đây chả hiểu vì say mồm tòm hay ăn phải bùa mê bả dột gì mà lại đi gửi một văn thư cho hơn 2000 nữ công nhân đang phục vụ trong trại, với những ngôn ngữ vô cùng mất dạy. Đại khái anh ta viết lách như thế này:

« Những ma rì sến Việt Nam đang làm việc tại các cơ quan người Mỹ thường tham gia các cuộc đình công, làm chính trị kiểu Việt Nam. Để chấm dứt những cuộc đấu tranh lời thì phiên phúc ấy, tôi long trọng khuyến cáo tất cả những người Mỹ không nên dãi ngộ các em ma rì Sến nữa, và đừng cho họ bán kẹo, sà phòng, vải vóc, đồng thời dời cư xá đi nơi khác, không muốn người Việt Nam là tốt nhất ».

Nghe có đau đớn và khủng khiếp không ?

Thật ra bấy lâu nay, các công nhân làm việc tại các cơ sở Mèo, mỗi khi phát động một cuộc đấu tranh nào đều rất hợp tình hợp lý. Tỉ dụ như Mèo định quịt tiền thâm niên, bắt màn việc nhiều hoặc bắt đi muộn vào những giờ quai ác như tầm giữa trưa cho đến chín mười giờ tối chảnh hạn, hoặc thái người vô tội vạ, hoặc bắt phụ nữ phải cỡi trường tông ngồng ra để khám xét xem có dấu đồ la vào cái số sinh nào không, như trường hợp vừa xảy ra ở Long Bình.

Tuyệt nhiên không có khi nào lại đấu tranh một cách vô duyên cớ.

Thế mà chữa chỉ cái thằng ba que, khôn nạn, đã giờ giọng thực dân ra đe dọa dấm rằng không muốn người Việt nữa, có giới thì tuyền mộ dân Cao Ly dân Phi Luật Tân sang đây để thay thế đi.

Trước cái ngôn ngữ đều cáng của anh đội Reglion, ông Lê Quang Qui đại diện cho các công nhân đã chính thức viết một văn thư gửi cho viên Tư lệnh đơn vị đặc biệt và yêu cầu nên sửa sai cái thái độ lỗ mãng của tên Reglion. Ngoài ra các chị em công nhân cũng gửi trả lại cho cư xá Iowa hai bao tải đựng toàn si-líp bực, nó vốn là những vải vóc mà trước đây những người Mèo đã cho họ. Cái gì của Mèo trả lại cho Mèo đấy nhá.

ANH NÀO ĐI TÂY HÃY MỞ MẮT RA

Từ trong vòng hơn một niên nay, đã có nhiều thăng nhà giàu ở Saigon ngậm cuốn gói đi Tây. Có đứa đi công khai, bằng cách tham dự hội nghị này hội nghị nọ rồi ở li bên, cóc về nữa, đứa nào muốn bắt ông thì sang đây mà bắt như cái nhà thuốc Tây Lôm Chôm nào đó. Có đứa đi lên lút.

Cửu Sừng có một ông bạn già làm tại tòa Tổng Lãnh Sự Tây ở Saigon. Ông là người Tây gốc Việt dĩ nhiên là ăn theo lương Tây nên đồng bạc lăm. Cách đây ba niên, ông được về hưu và Tây có biểu mời ông ta rằng, ông là dân Tây thì nên về bên Tây mà sống, chứ ở đây mãi mà làm chi ?

Ông ta nghe lời cuốn gói đi Tây mang theo cả bà vợ già và một lũ con. Tất nhiên, các con trai con gái của ông ta đều đã đến tuổi trưởng thành cả rồi. Người là đốc tờ, kẻ là kỹ sư, còn con gái thì cũng đều có chồng con đàng hoàng.

Bữa già đình ông ta đi Tây, Cửu Sừng cũng có tiền đưa.

Những tưởng rằng hai ông bà già ấy sẽ ở bên Tây miết cho đến lúc nhắm mắt tắt hơi, không dè vào tuần trước đây, lúc đi lang thang vợ vẫn ở đường Tự Do, Cửu Sừng lại gặp lại ông bạn già đó đang chống ba toong đi tản bộ.

Hỏi nguyên do thì ông ta thở dài mà than rằng: —Mình tuy là dân Tây gốc Việt thực đấy, nhưng sống cũng không đời. Ông thử tính xem, con cái chúng ta ở riêng hết chọi. Con gái thì lấy Tây, con trai thì lấy Đám, một năm chúng nó đảo lại về nhà chừng một hai lần rồi lại đi mất hút. Đứa ở Paris, đứa ở Pas de Calais, đứa ở Lyon, đứa ở Bordeaux. Nhà cửa lúc nào cũng quanh quẩn chỉ còn hai ông bà già trông nom sản sóc lẫn nhau. Một ngày tôi phải đi chợ hai buổi, mua thức ăn để cho bà ấy nấu cơm. Nhà mượn của người ta, lại không có thang máy. Mình ở trong một căn phòng tí trên lầu ba. Từ đó bước xuống từng chót phải nghỉ xả hơi ít nhất ba bốn bận. Và lúc leo lên cũng vậy. Mùa hè còn khả trợ chó mùa đông tháng giá, nhìn tuyết rơi trắng xóa đầy đường thì buồn chửi không nổi ! Cho nên đành nói với các cháu rằng, thôi chúng mày ở lại ! Nhớ quê hương lắm, sống ở đây không hợp !

Trong lúc bọn Cộng sản khất máu xua quân tràn qua Bến Hải, không chế miền hòa tuyến khiến cho dân chúng Gio Linh, Cam Lộ phải dắt díu nhau chạy loạn về Huế thì dân Saigon vườn bình chân như vại.

Nhè đúng vào ngày hôm đó, người ta tổ chức một cuộc thi hoa hậu si la ma. Gần trăm cô phở trương đùi ngực đi uớ ợ trước mặt mấy ông giám khảo bằng tuổi bố mình. Các rạp si nê cũng đông nghẹt, nhất là những rạp chiếu phim Đường Sơn Đại Huynh. Dù đã chiếu liên miên gần một tuần lễ tại bốn rạp, vậy mà khán giả vườn phải mua vé giá chợ đen. Vé hạng bét 210đ thì phải mua 280 còn vé 280 thì phải mua 350.

Các sông bạc, các nhà sấm có chứa nhày đầm lầy cũng tiếp tục vui vẻ như thường. Tóm lại giới ăn chơi cứ việc ăn chơi, còn cái tình hình chiến sự nóng bỏng kia thì coi như nó ở pa vì nó xảy ra ở mãi tí nơi địa đầu còn khuya mới tới Saigon được.

HÀNG GIẢ VÀ HÀNG MẠO HÓA

Nền kinh tế kinh khủng của nước ta hiện nay đang bị tràn ngập bởi các thứ hàng giả và hàng mạo hóa. Người của ông Tổng Thủ Lân cũng phải công nhận điều ấy, và nói toạc ra rằng không thể nào kiểm soát nổi vì nó được sản xuất dưới sự tổ chức qui mô của bọn Ba Tàu Chợ Lớn.

Hiện tượng ấy một phần cũng là do hậu quả của cuộc cách mạng tàn thu. Số là trước đây việc nhập cảng nguyên liệu chỉ dành cho kỹ nghệ trực dụng. Nhưng với biện pháp kinh tế mới, để cho nó có màu sắc cách mạng, người ta đã cho phép các nhà nhập cảng cũng được tự do đặt mua nguyên liệu. Thành thử ra mỗi khi có nguyên liệu về, bọn tài phiệt đã tung tiền ra vơ vét hết rồi phân phối cho các cơ sở sản xuất hàng lậu.

Không những đã là hàng lậu mà lại còn là hàng mạo hóa, cho nên nó có thể bán ra với giá rẻ và như vậy được giới tiêu thụ chiếu cố. Tiếng là hàng mạo hóa nhưng thật ra nó cũng chả kém chi hàng chính cống. Tỉ dụ như sà bông bốt, dép cao su, sà bông, kem đánh răng, dầu cù là. Cũng cùng một thứ nguyên liệu đó, nên dù có kém thì cũng chỉ kém tí chút mà thôi.

Hàng mạo hóa đầu sao, khi mua về vườn còn xài được. Nhưng nếu lại mất nhắm mắt mờ vớ phải của giả đem về thì chỉ có nước đem vứt đi. Hàng giả có cái bộ vỏ bên ngoài cảm như thật. Như bình ga bật lửa chảnh hạn. Họ đã nhét những cái vỏ ga đã được xài đã đời, để vào trong những cái hộp mới toanh chưa cắt chỉ. Có nhiều bộ mua về nhà xạc ga vào bật lửa, nhưng xạc hoài, xạc miết đến toé lửa mà ga cũng không vô.

Vì làm gì còn tí ga nào nữa mà vớ lại còn các thứ rượu giả bày ở hè ở lề đường nữa. Có đủ mọi thứ, từ Mai Quế Lộ, Ngũ Gia Bì đến Cognac, Martel, Whis ky. Nhưng rượu thật đã bị họ dùng sơ-ranh hút rạch từ đời tám hoán nhào rồi, Bền trong chỉ có toàn nước trà và nước phồng ten, uống vào đau bụng bỏ mẹ.

Một nền kinh tế đã bị phụ thuộc vào P.X mà lại gồm những món mạo hoá và hàng giả hiện nhiều là cường thịnh ra tí.

VỊNH CÁI TU TIỀN

Một bạn đọc của Con Ong, ông La Giảng có màn một bài thơ và câu đố tài để quần hùng cùng thưởng thức. Vậy xin nhường tí đất còm này cho ông bạn.

Năm nghe ông sãi dớp ông sư
Đầu đối tụt quần chạy bỏ bu
Đạo lý chêm nhem chùa hóa giặc
Luân thường lớn khôn tiêu như tu
Tiếng chuông bá ngọc trời kêu khô
Giọng mõ tam bành Phật chông khu
Công đức bạc vàng thêm vải đẹp
Nghĩ ra tờ cũng bắt thêm tu.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- QUÝ VỊ HÀNG THA THIẾT ĐẾN TIỀN ĐỒ TỔ QUỐC
- QUÝ VỊ HÀNG QUAN TÂM TỚI TƯỞNG LAI KINH TẾ VIỆT NAM
- QUÝ VỊ HÀNG MONG MỜI CÓ CƠ HỘI PHỤC VỤ ĐỒNG BÀO TRONG QUẬN :

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- Để mỗi quận có một Ngân Hàng Nông Thôn;
- Chánh Phủ sẵn sàng trợ giúp về kỹ-thuật cũng như tài chánh, lại được hưởng nhiều ưu đãi.
- Vì thành lập Ngân Hàng Nông-Thôn là quý vị đã thực sự góp phần vào công cuộc phát triển hạ tầng cơ sở và củng cố nền kinh tế Quốc Gia.

Mọi chi tiết, xin liên lạc với:
NGÂN HÀNG PHÁT TRIỂN NÔNG-NGHIỆP
Số 7 kếp Bến Chương Dương, Saigon
hoặc Chi Nhánh Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp đặt tại các Tỉnh trên toàn quốc.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gây tai trâu
Đạn đầu bắn xẻ gươm đầu chém ruồi.
VĂN-QUÂN hạ thủ

BỘ LÔNG LÁ

Như vậy là có nhiều phần chắc trong vụ qui tung trợ và tiết kiệm quân nhân có bàn tay lông lá của những bộ Mèo dính vào. Quan thái thú Mèo đã làm áp lực để giải tán qui này. Lại có sự hỗ trợ tích cực của bọn tài phiệt khổng nạn ở nước Chợ Lớn nữa. Một tờ báo Mèo có uy tín là tờ Newsweek đã tiết lộ như vậy. Một số quan ta cũng xác nhận như vậy. Và mới đây, trong số đề ngày 3-4-72, tờ Time của Mèo cũng đã nói toạc ra rằng «chính Mèo đã tài trợ công cuộc kinh doanh của quân đội Anam Cộng Hòa rồi cũng chính Mèo đã buộc phải phá công cuộc kinh doanh đó».

Xét kỹ ra thì tất cả những gì mà chúng ta đang phải chịu đựng bây giờ đều là công trình của các bộ Mèo : Một cuộc chiến tranh / da, dăng nhất thế kỷ. Một nền dân chủ thuộc loại 200 năm về trước, khi Mèo mới lập quốc». Nhờ nền dân chủ này mà chúng ta đã được thưởng thức những màn ... hào hứng, những phần tử đối lập thì được «bảo vệ an ninh» một cách rất kỹ, và báo chí thì cũng được «nâng đỡ» một cách rất tận tình. Ngoài ra cũng nhờ Mèo mà ta có được những nhân tài như ý tông Ngọc, tông Trưng và do đó chúng ta đã được đối quần thành khố để mặc cho mát, được hưởng những cuộc cách mạng vĩ đại như «cuộc cách mạng mùa thu chết» vừa rồi. Bây giờ chúng ta vẫn còn ngất ngư vì cuộc cách mạng khủng khiếp ấy.

Cho nên, nếu chúng ta cứ loay hoay chỉ trích các ông nhà nước mà quên đi những bàn tay lông lá thì chẳng khác nào chúng ta đánh nhau với không khí.

Nó sẽ chẳng đi tới đâu cả. Vẫn là nền dân chủ của thời dân tạp chúng tới Mỹ châu lập quốc. Rồi những SVHS, những người đối lập vẫn được «bảo vệ» kỹ lưỡng, báo chí vẫn được «nâng đỡ» tận tình và chưa biết chừng chúng ta còn được ăn thêm dăm ba quả cách mạng nữa.

Nhưng cũng may là Mèo còn cho chúng ta được đi bầu TT Thiệu và mới chỉ làm áp lực để giải tán qui tiết kiệm quân nhân thôi, chứ chưa đến nỗi cho chúng ta một ông tổng thống tự phong như ông Long non và cũng chưa làm áp lực để giải tán nhà hát tây và viện Cầu Mống của chúng ta hiện tại. Như vậy là chúng ta còn có quyền hành diện được hơn nước Cộng Hòa Căm bu chia một chút. Và như vậy là Mèo vẫn còn tốt đối với Annamta lắm vậy.

Nói đến bộ lông lá mà không nói đến bộ chữ ba thì quả là điều thiếu sót. Bởi vì chính các chữ này đã đóng một vai trò quan trọng trong việc phá thối quỹ tiết kiệm quân nhân hiện tại. Thật ra, bộ này còn nguy hiểm hơn bất cứ bộ thực dân đế quốc nào. Xưa, thời Tây thực dân, chúng đã theo Tây để đàn áp chúng ta. Bây giờ đến thời Mèo, chúng lại về hùa với Mèo để bóc lột chúng ta. Thực dân đế quốc thì có thể còn bị tiêu diệt, còn phải cuốn gói về nước, nhưng bộ chữ Ba thì dểch bao giờ bị tiêu diệt cả, không những thế chúng còn mỗi ngày một đông, mỗi ngày một mạnh nữa.

Điều khôi hài nhất là trong khi chúng ta đánh nhau với bộ Cộng Sản vì bộ này dám xâm lăng lãnh thổ của chúng ta thì chúng ta lại để cho bộ chữ ba ngang nhiên chiếm hẳn thành phố chợ lớn để lập thành quốc gia riêng của chúng. Cộng Sản mới chỉ lên lút chiếm một vài vùng thôn quê hẻo lánh thì chúng ta đã huy động toàn lực để đánh đuổi, nhờ cả các nước đồng minh đánh đuổi dùm nữa. Nhưng bộ chữ ba xâm chiếm hẳn một thành phố thì chúng ta lại để yên. Nếu chính sách cai trị của bộ CS là một chính sách tàn bạo, phá hoại dân tộc thì chính sách sách sách đồ hộ bằng kinh tế của bộ chữ ba cũng nguy hiểm không kém. Chúng thu trọn hết những nguồn lợi chính của chúng ta và độc quyền thao túng chiếc dĩa dày của chúng ta. Đếch cần tới súng ống, đạn dược, chúng vẫn chiếm được của chúng ta hàng lô đất đai màu mỡ, trong khi đồng bào chúng ta phải sống chui rúc trong những xóm nhà như ổ chuột thì chúng nhón nhơ ở những khu phố sang trọng, sầm uất. Chúng mang tiếng nhập Việt tịch nhưng vẫn nói tiếng Tàu, theo phong tục Tàu học trường Tàu và thờ tổ quốc Tàu. Sự nhập Việt tịch cốt để cho chúng dễ dàng và hợp pháp hóa trong việc bóc lột Annam. Có những tên Tàu sinh ở An nam, ăn cơm gạo của chúng ta không biết từ hao nhiều đời nhưng vẫn không thêm biết nói một tiếng Việt.

Cách đây ít lâu, bộ CO đã báo động về hiểm họa Ba Tàu một ngày nào đó sẽ không kèn không trống chiếm trọn đất nước này: Hiện chúng đã nhét được khá đông người của chúng vào quốc hội và các hội đồng đô, tỉnh, thị xã để tranh đấu, bảo vệ cho quyền lợi của chúng. Trong tương lai, chúng có thể nhảy lên làm chủ tịch Thượng Viện Hạ Viện, làm Đô Trưởng, Thị trưởng, luật pháp không hề cấm chúng giữ những chức vụ đó vì chúng đã nhập Việt tịch.

Cho đến bây giờ, nếu chúng ta không có một biện pháp cứng rắn đối với bộ chữ ba thì những điều giả tưởng trên dăm có thể xảy ra lắm. Đã đến lúc chúng ta không thể chỉ nói, chỉ chửi bới suông nữa mà phải có hành động những hành động cụ thể. Theo bộ CO, một trong những hành động cụ thể đó là chúng ta phải đoàn kết với nhau, phải có lập bộ chữ ba, không mua hàng của chúng, không bán thóc gạo, bán nhà đất cho chúng dù chúng có thể mua với bất cứ giá nào. Ngoài ra, cũng không cho chúng nhập Việt tịch nữa, không cho chúng len lỏi vào những cơ quan lập pháp và đại diện dân nữa. Hãy để cho chúng hiện nguyên hình là những tên Ba Tàu, con cháu của Trưng, của Mao. Chúng muốn sinh sống ở xứ sở này, phải đóng thuế thật nặng, phải bị cấm làm một số nghề dành riêng cho người Việt.

Có như thế, may ra chúng ta mới thoát khỏi hiểm họa Ba Tàu, một thứ đế quốc nguy hiểm của cả nhân loại, nhiều khi phải coi chúng nguy hiểm hơn cả bộ Cộng sản nữa. Tuy nhiên, trong trường hợp này phải cần đến quyết tâm của các ông nhà nước.

HOA-PHONG

KỸ NGHỆ KIM KHÍ TRẮNG MÈN

VĂN PHONG: Đ.T. 38.105... 54. CHỢ ANH CẤP CHỢ
CƠ XƯỞNG: CHL. 91.38231... 167. NGUYỄN QUÝ ANH ĐÔNG

May mốt tới tận Tiếu chuẩn quốc tế

TRANG A ĐỒ EN KIM KHÍ
ĐỒ GẠC VẢI ĐỒ CHÉN

Kim quý Khẩu hàng, hàng sản phẩm trong nước

Người và việc...

• MỘC THẠCH

NGƯỜI: Thế là ông Tướng đầu bạc đã xin tạm dời chức vụ xếp bộ binh lính để chờ kết quả cuộc điều tra vụ quỹ tương trợ và tiết kiệm quân đội. Thừa Tướng sẽ tạm đảm nhiệm chức vụ xếp Bộ này cho tới khi việc ngã ngũ trắng đen. Ông Tướng đầu bạc đã làm xếp Bộ này từ ngày có nội các gọi là nội các chiến tranh, như vậy ông là người duy nhất còn sót lại cho tới bây giờ mới tạm từ giã kẻ cùng là hơi lâu. Chỉ tiếc ông phải tạm dời chức vụ giữa lúc...

VIỆC: Quân CS Bắc Việt đang mở những cuộc tấn công lớn vào vùng phi quân sự, quân BV đã kéo qua sông Bến Hải để tiến đánh tỉnh Quảng Trị, ai địa đầu vùng tự do, thế là bây giờ CS BV mới chính thức ra mặt xâm lăng, còn trước đây BV cứ xoan xoét là cuộc chiến ở Nam VN là cuộc tranh đấu của chính những người miền Nam đòi cái nọ cái kia, quân Bắc Việt trước khi đổ bộ 3 Sư đoàn có sự yểm trợ của 3 Trung đoàn pháo, đã chơi trò tiên pháo là pháo kích từ bên kia bờ Bến Hải vào thị xã Đồng Hà cả 5.000 trái đạn đại bác và hỏa tiễn. Người Việt dùng đạn Trung Cộng để giết người Việt thật là đau xót và thâm. Đồng Hà đã nát tan và dân chúng Đồng Hà đã phải lánh tềch tản cư vào Quảng Trị, Huế v.v.

NGƯỜI: Những người di cư hẳn là phải đau khổ, và lúc đi ra cửa lìa nhà chắc có người đã phải khóc, nơi quê hương bao giờ chẳng đẹp hơn cả. Dù cho nơi quê hương đó có phải đào lên những sỏi đá để tìm ta miếng sống, cho dù nơi quê hương đó có phải trải qua những ngày đông buốt giá những ngày hè gió Lào nóng như lửa hun và phải chịu những cơn thủy tai hạn hán, nhưng mọi khổ đau vì trò, làm con người vẫn còn có thể chịu đựng nổi nhưng sao con người đã không chịu nổi vì những tàn phá chết chóc của chiến tranh, phải chăng đúng là con người chỉ sợ con người hơn cả. Những người ra đi đó, tin mới nhất cho là chừng 20 ngàn người rồi sẽ lấy gì, làm gì để sống, nhất là lúc này...

VIỆC: Cuộc cách mạng kinh tế mùa hè sắp tiếp nối cuộc kinh tế mùa thu mà cuộc kinh tế mùa thu đó đã làm cho con người sống dở chết dở. Theo một nhật báo ngày thứ bảy, ông Tổng Cách Mạng đã vội vã bỏ cuộc họp báo bỏ cả tiếp một ông bạn Mỹ để lên xe chạy như bay vào dinh quan Tể Tướng trình bày gấp vụ chỉ chi đó có liên quan tới những biện pháp kinh tế mới. Điện nước đã lên gấp đôi rồi, xăng nay mai cũng sẽ lại lên nữa, mà xăng lên thì muôn ngàn thứ khác cũng lên theo, ấy vậy một con gà dân biểu nhà nước đã ngôn trước độn đường trần an dư luận là dù xăng có lên thì cũng còn rẻ hơn nhiều nước khác.

NGƯỜI: Ông Dân biểu ngôn như vậy thật đúng là đóng vai ông loa chỉ có nói một chiều, các nước khác làm cóc gì có cuộc chiến kéo dài gần 30 năm

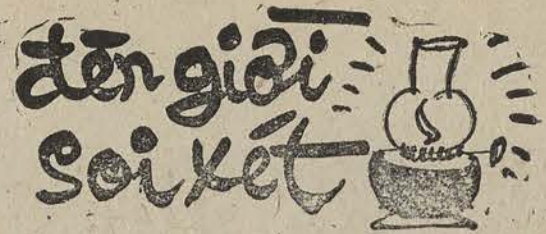
nay, làm gì có cảnh dân phải chạy gạo ăn từng bữa mà chạy chưa ra như ở Giao Chỉ, đời sống người dân Giao Chỉ là đời sống bết đem nhất thế giới tự do, trong lúc đời sống dân các nước mà ngài dân biểu đi một đường so sánh trên lại cao vời vợi. Dân chúng nghe ông « cóc đờ la me ông ló » nói như vậy chán còn hơn cơm nếp nát, họ hơi ân hận là đã bỏ phiếu cho ông vào viện dưới, phù thịnh ai mà chẳng phù được, kể đâu thật, dân cả chục triệu là đa số mà là suy, còn giai cấp lãnh đạo chẳng bao nhiêu vẫn là thịnh mới ác chứ.

NGƯỜI: Như vậy những người di cư khỏi Đồng Hà, Cam Lộ đã nhìn thấy được rõ tương lai mình, thứ tương lai đen như mực tàu, ngày mai rồi sẽ ra sao lại chỉ có « đi ở sơn sơn », hay là ông, Tổng Cách Mạng « sơn sơn ». Rồi tới thứ ruột. Những người đó chắc chỉ còn mơ ước một mai cuộc chiến lụi tàn dần như lời các ông lãnh đạo và các nhà chính khách ba xu đã nói, một mai khi huế bình, những người đó sẽ về cố hương đi bắt cá trong các hồ bom, hồ đạn, cá được nuôi bằng xương thịt người rã tan hẳn sẽ béo trực béo tròn, béo hơn cá của bà dân biểu Biên Hòa nuôi triển lãm trong tủ kính nhân ngày kỷ niệm « người cày »...

VIỆC: Chẳng hiểu trước sự di cư ứn ứn của người dân miền hòa tuyến, vụ tổ chức giải trí trường có cờ bạc, rượu chè, trai gái mà người Tổng Xã Hội thai nghén từ lâu nay còn được đứng ở hàng « tiên yếu » không, hay tạm thời cho xuống hàng thứ yếu. Chắc là phải tiến hành song song, có tiền mới nuôi được dân di cư, mà tiền bây giờ thì ngân sách cạn kiệt, cạn như nước trong hồ gặp mùa hạn hán, ngay như số tiền quỹ trên 3 tỷ của lính đóng góp còn cạn xuống mức 1 tỷ 7 thì tiền các quỹ khác làm chi không cạn khô, vậy để có tiền thì phải có cơ sở để hút tiền, mà cơ sở đó chỉ có thể là giải trí trường, than ôi, đúng là cái vòng luân quản.

Con số 1972, con số 9 nút chẳng thấy hên mà chỉ thấy độc, dường như Giao Chỉ quốc không hợp với con số chín, năm 45, rồi 54, rồi 63 đều có những cuộc biến động chính trị khiến cho dân tộc cứ ngày một nửa đường đi xuống.

NGƯỜI: Trước những VIỆC như trên, người xếp cả nước vốn đã bạc tóc khi còn tuổi thanh xuân đã bạc thêm nhiều sợi tóc, người sẽ tính việc ra sao đây cho có thể mai này người được đi vào lịch sử bằng cửa chính, chuyện đó quả chưa thể biết được, vì dường như người người cũng chưa có thể biết được còn nói chi tới kẻ khác. Hiện nay phong trào đi hỏi thầy bói đang phát triển, có lẽ người cũng đến phải hỏi thầy bói mất thôi. Dân tộc, đất nước sẽ đi chưa khá vì còn có quá nhiều thầy bói.

LÍNH QUÈ VÀ NGÂN HÀNG PTNN

Hội Bảo vệ Thương Phế Binh VN có nhờ bạn Con Ong chuyển đến ông Tổng Giám đốc Ngân hàng Phát triển Nông Nghiệp những lời đề nghị rất hợp tình hợp lý sau đây.

TRÍ - YÊU: Vì Xin giúp vốn cho Phế Binh, Quà phụ, Tô phụ, Cô Nhi Từ Sĩ hoạt động mưu sinh.

Kính thưa ông Tổng Giám Đốc,

Dù luật 08/70 đã được thực thi gần hai năm qua, dù cấp dưỡng Phế Binh, Quà Phụ, Tô Phụ đã được gia tăng đáng kể, dù Công, Tư Sĩ đã dành ưu tiên chỗ làm cho thành phần Cựu Chiến Binh, cuộc sống hầu hết Phế Binh, Quà Phụ, Tô Phụ, Cô Nhi Từ Sĩ vẫn cơ cực, khốn cùng vì họ không tạo được sinh kế cho họ và gia đình họ.

Lý do chính yếu là họ thiếu vốn, họ là những người trắng tay.

Kính thưa ông Tổng Giám Đốc,

Trong một gia đình, người con nào yếu đuối, nghèo khổ nhất sẽ được cha, mẹ, anh, chị, em thương yêu và giúp đỡ nhiều nhất. Trong một Quốc gia cũng vậy, thành phần nào cơ khổ nhất sẽ được Quốc gia và đồng bào ruột thịt nâng đỡ nhiều hơn. Với quan niệm đó, Hội Bảo Vệ Thương Phế Binh VN trân trọng kính xin ông Tổng Giám Đốc chấp thuận giúp vốn cho Phế Binh, Quà Phụ, Tô Phụ, Cô Nhi Từ Sĩ hoạt động trong các nguyên tắc:

- 1 - Số cấp dưỡng là tài sản bảo đảm.
- 2 - Trả nợ bằng cách ủy quyền cho quý Ngân Hàng lãnh tiền cấp dưỡng.
- 3 - Số tiền cho mỗi người vay có giới hạn.
- 4 - Người vay phải thực sự hoạt động mưu sinh.
- 5 - Người có đông con và cấp độ tàn phế cao sẽ được ưu tiên vay trước.

Hội chúng tôi nhận thấy kế hoạch giúp vốn này, nếu được quý Ngân Hàng chấp thuận, sẽ tạo cho quý Ngân Hàng một số thanh chủ chắc chắn sống phăng và sẽ góp phần rất lớn trong việc nâng cao đời sống đồng bào nói chung, thành phần Phế Binh, Quà Phụ, Tô Phụ, Cô Nhi Từ Sĩ nói riêng, đúng với chính sách nâng đỡ và phát triển của Quốc Gia.

Trân trọng kính chào ông Tổng Giám Đốc.

Saigon, ngày 17 tháng 3 năm 1972
TM, Ban Chấp Hành Trung Ương
Chủ Tịch Quách Gia Định

Theo bạn CO, quan Tổng giám đốc Ngân hàng Phát triển Nông nghiệp nên thỏa mãn những đề nghị xây dựng trên của các anh lính què. Họ là những người xứng đáng để được quốc gia ghi ơn và giúp đỡ.

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

VỚI FAN JET BOEING 727

★ Phi cơ tối tân □ 106 Hành khách □ 900 cây số giờ □ Tiếp đãi nồng hậu □ Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA □ TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA,

Trạm vé Quốc Tế

116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.44
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

Làm cúm - Sổ mũi - Nhức đầu
Nhức răng - Đau nhức
Cấp thốt

HÃY UỐNG :

RHUMEX

(BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY)

NHÂN HIỆU
CON VỢI

Biếng ăn! Mất ngủ!
HÃY UỐNG :

SIROP REACTIN (BETA)

- ĂN NGON • MAU ĐÓI • LÊN CÂN NHANH CHÓNG
- DỄ NGỦ YÊN LÀNH • TRỊ MỌI PHONG NGŨA

Có bán tại các nhà Thuốc Tây.

CON ONG TÍNH SỐ NHÂN DIP HIẾN PHÁP 5 TUỔI

Lời thề trọng hiến thực hiện ra sao ?

• Trong 5 năm qua, tất cả các ông tai to mặt lớn đều ăn thề tôn trọng Hiến Pháp, nhưng hiến pháp vẫn bị bề hội đồng thường xuyên !

Thoảng một cái, thế là Đệ Nhị Cộng Hòa đã lên 5. Từ ngày có hiến pháp 1-4 đến nay, tất cả các ông bà lớn khi nhậm chức đều lớn tiếng thề tôn trọng hiến pháp, Tổng Thống thề tôn trọng hiến pháp, pháp pháp Nghị sĩ dân biểu thề tôn trọng hiến pháp, Thẩm phán Tối Cao thề tôn trọng hiến pháp và còn nhiều cấp dưới các vị trên cũng tôn trọng hiến pháp. Thứ bảy tuần rồi, các vị thề tôn trọng Hiến pháp đã ăn mừng ngày Hiến pháp 5 tuổi. Nhân dịp này Con Ong xin làm một cuộc tính sổ xem trong 5 năm qua, Hiến Pháp đã được tôn trọng ra sao ! Sau đây là những đoạn nguyên văn trong Hiến pháp, kèm theo lời nhận xét của người viết.

ĐIỀU 1 :
"1—Việt Nam là một nước Cộng hòa, độc lập, thống nhất lãnh thổ bất khả phân."

2—Chủ quyền quốc gia thuộc về toàn dân.
Đất nước chưa thống nhất, lãnh thổ bị qua phân, kinh tế bị lệ thuộc, còn chính trị có độc lập hay không? thì cả nước đã biết!

ĐIỀU 2 :
Khoản 2 : "Quốc gia chủ trương sự bình đẳng giữa các công dân..."
Những người giàu tiền và giàu thế lực được biệt đãi hơn những người khác, là điều... dĩ nhiên!

ĐIỀU 6 :
Khoản 1 : "Quốc gia tôn trọng nhân phẩm."
Trường hợp cô con gái bị nhân viên an ninh lột trường dẫn ra đường ở Hạnh Thông Tây, là một hình thức "tôn trọng nhân phẩm" ?
Khoản 2 : "Luật pháp bảo vệ tự do, sinh mạng, tài sản và danh dự của mọi công dân".

Theo báo Sóng Thần ngày 18-3, Đại tá Chức Tinh Trưởng Bình Định tuyên bố: "Tại Bình Định, người dân nào làm ăn có máu mặt, có tiền bạc một chút, thì bị... tìm cách tống tiền, chụp lên đầu họ cả trăm rưỡi mủ..."

ĐIỀU 7 :
Khoản 1, và 2 : "Quốc gia tôn trọng và bảo vệ quyền an toàn cá nhân và quyền biện hộ."
"Không ai có thể bị bắt bớ giam giữ nếu không có mệnh lệnh hợp pháp của cơ quan có thẩm quyền luật định ngoại trừ trường hợp quá tang phạm pháp".

Khoản 3 : "Bị can và thân nhân phải được thông báo tội trạng trong thời gian luật định. Mọi sự câu lưu phải

đặt dưới quyền kiểm soát của cơ quan tư pháp."

Theo báo Hòa Bình mới đây, bà chị ruột của một ông Dư Thâm bị bắt ầu, không biết giam ở đâu, ông chỉ ay khắp Sài Gòn Gia Định tìm mà không thấy, hỏi cả ở Bộ Chỉ Huy Cảnh sát Thủ đô, nơi đây cũng bảo không có. Cuối cùng, ông Dư Thâm tìm ra chị bị giam ở Bộ Chỉ Huy Cảnh sát Thủ đô. Bà này được thả liền, vì lý do giam giữ không chính đáng. Đâu có phải người dân nào cũng là chị ông Dư Thâm?

Khoản 4 : "Không ai có thể bị tra tấn, đe dọa, hay cưỡng bách thú tội..."

Gần đây, có người dân chết vì bị tra tấn. Thỉnh thoảng có nhân viên công lực bị điệu ra tòa về tội tra tấn người trái phép. Tất nhiên hàng trăm vụ tra tấn, chỉ có một vụ người tra tấn bị ra tòa. Tuy nhiên đã giảm thiểu rất nhiều so với thời xếp dùi cui trước.

Khoản 5 : Bị can phải được xét xử công khai và mau chóng.

Tại các nhà giam, nhân nhân những người bị giam rất lâu, mà chẳng hề được xét xử.

Khoản 6 : "Bị can có quyền được luật sư biện hộ dự kiến trong mọi giai đoạn thẩm vấn kể cả trong cuộc điều tra sơ vấn"

Khoản 7 : "Bị can về các tội tiêu hình, chưa có tiền án quá ba tháng tù về các tội phạm cố ý, có thể được tại ngoại hầu tra, nếu có nghề nghiệp và địa chỉ chắc chắn."
Xin nhắc lại lời tuyên bố của Đại tá Chức :

Khoản 8 : "Bị can được suy đoán là vô tội cho đến khi bản án xác nhận tội trạng trở thành nhất định. Sự nghi vấn có lợi cho bị can".

Dù vô tội, ngay từ khi bắt giữ, cũng đã bị hành hạ, và khinh miệt như chó. Sự nghi vấn có lợi cho cơ quan điều tra.

Khoản 9 : "Bị can bị bắt oan ức, sau khi được tuyên bố vô tội, có quyền đòi quốc gia bồi thường trong những điều kiện luật định".

Bị bắt oan mà được thả toàn mạng là phước đức lớn rồi. Bỏ đưa nào còn dám nghĩ tới chuyện đi kiện.

ĐIỀU 8 :
Khoản 2 : "Không ai được quyền xâm nhập, khám xét nơi cư trú và tịch thu đồ vật của người dân."
Một số người nhà nước nổi hứng muốn xâm nhập nhà

ai, và tịch thu cái gì chả được

ĐIỀU 12 :
Khoản 1 : "Quốc gia tôn trọng quyền tự do tư tưởng, tự do ngôn luận, báo chí và xuất bản, miễn là sự hành xử các quyền này không phương hại đến danh dự cá nhân, an ninh quốc phòng, hay thuần phong mỹ tục."
Thẩm phán Trần Thúc Linh của Tòa Án Saigon vừa tuyên bố : VNCH hiện năm chức vô địch thế giới về tịch thu báo.

Khoản 2 : "Chế độ kiểm duyệt không được chấp nhận, ngoại trừ các bộ môn điện ảnh và kịch trường..."

Cải sở Phối Hợp Nghệ Thuật Bộ Thông Tin vẫn ngồi xồm trên Hiến Pháp, và đây là cửa ải gay go nhất cho các nhà văn khi có tác phẩm muốn xuất bản.

ĐIỀU 13 :
Khoản 1 : "Mọi công dân

đều có quyền tự do hội họp và lập hội trong phạm vi luật định."

Nếu quen chánh quyền địa phương, có thể hội họp để nhầy nhăm, không nên hội họp về chính trị.

Khoản 2 : "Mọi công dân đều có quyền bầu cử, ứng cử, và tham gia công vụ trên căn bản bình đẳng..."

Khoản 3 : "Quốc gia tôn trọng các quyền chính trị của mọi công dân kể cả quyền tự do thỉnh nguyện, quyền đối lập công khai bất bạo động và hợp pháp".

Theo một nhật báo ở đây, thì điều khoản này chỉ áp dụng cho một mình đảng Cấp Tiến.

ĐIỀU 14 :
Mọi công dân đều có quyền

tự do cư trú, di lại, xuất ngoại và hồi hương ngoại trừ trường hợp luật pháp hạn chế vì lý do y tế, an ninh và quốc phòng"

Các giới thông thạo cho hay điều khoản này chỉ áp dụng cho quý vị làm lớn, ngoại trừ Trung tướng Nguyễn Chánh Thi !

Trong 5 năm qua, quý vị làm lớn đều đã thề thốt tôn trọng Hiến pháp, và chống lại mọi vi phạm HP bất cứ từ đâu tới. Nhưng trong 5 năm qua Hiến Pháp đã được tôn trọng ra sao? Những lời thề long trọng đã được thực hiện như thế nào? Có những ai thề chống lại sự vi phạm HP đã lên tiếng chống đối mỗi khi HP bị coi thường?

Người xưa thường nói, muốn biết tư cách của một người, hãy xem người đó có giữ lời hứa hay không? Lời thề quan trọng hơn lời hứa một bậc.

• GỎI SÌ

Ngài huấn gỏi hạng dài tấn tấn
(Thơ TRẦN VĂN HƯƠNG)

QUAN ĐỒ TRƯỞNG QUA MẶT CÁC NHÀ LUẬT

Các báo hằng ngày đã phóng đại sự, hơi nhiều về các vụ, quan đồ trưởng ra lệnh : "Xét thề Nhân Dân Tự Vệ. Ai không có tổng cổ về bốn năm ngáo với rệp và muỗi".

Riêng Con Ong được mấy nhà luật gia đến rỉ tai, nhờ Quan Năm họ Đỗ lưu ý dùm, chớ có làm cho ngài tuân lý Huỳnh Khắc Dụng, hiện đang là Biện Lý tòa án Saigon nổi giận vì... Chính Quan Tòa Dụng là Tô Sư về ngành cầm cán công lý đã viết ra một cuốn sách luật rất tỉ mỉ để dạy cho dân mở mắt ra, khỏi bị thiên hạ nhét đất thỏ vào lỗ mũi. Và, tại Con Ong đọc hoài cuốn sách luật của thẩm phán lão thành họ Huỳnh thì chẳng thấy có khoản nào buộc một công dân An Nam phải mang thề NDTV ngoài tấm thẻ căn cước là lá bùa hộ mệnh chính yếu cần có trong mình.

Mặt khác, nhà báo còn được đọc ở trang 147 Quyền 1, tại 3 giòng thứ 6, 7 và 8 có đoạn ghi rõ: "Nếu không có điều luật áp dụng, thì tòa phải tha bổng."

Nghĩa là: "Nếu không có Luật Định thì không có hình phạt."
Sách luật lù lù ra đó, Tác giả lại là Quan Chánh Biện Lý Tòa án Saigon. Vậy thì Quan Năm Đồ Trưởng, tỉnh cần cứ vào điều luật để bỏ tù những thằng dân cóc có Thề NDTV.

Hay là... luật riêng của Quan Đồ họ Đồ. Coi chừng đó nghe Quan 1 Xếp tiệm cá đám về vụ làm cầm này không chừng. Con Ong cũng kêu gọi các

đảng dân cử trong ủy ban tư pháp định chế của cả Thượng và Hạ viện lên tiếng dùm cho thằng dân nhỏ. Sao cứ để Hành pháp tề... vào luật hoài vậy.

Sau cùng, thay vì lệnh được hoãn đến 1-5-72, Quan Đồ Trưởng nên... hủy bỏ quách cho đẹp mắt!

BÁO ĐỘNG CHO MÁY THẮNG HỦI

Vốn đang điên đầu vì báo bị tịch thu dài dài, càng rối tinh rối mù thêm bởi một số thân hữu thương mến Con Ong, báo tin về sự mạo danh Con Ong để đi hù thiên hạ có thằng đã mạo nhận giữ chức tổng thư ký tòa soạn C.O để chạy áp phe ại Bộ T.L Cọp biển và các cơ quan khắp nước.

Có thằng trong một bữa tiệc của Thanh Thương Hội tại Vũng Tàu vào chiều chủ nhật 2-4-72 trong câu chuyện liên hệ tới báo chí, một thằng điếm hủi nổi tiếng, đại bịp tại vùng biển đã "bức thối" để lấy lệ với bà con và ông lớn tên T. rằng thì là "ngay Con Ong tôi cũng đã dán tem vào miệng" ý thằng hủi nào muốn nói chỉ địa cho Con Ong ?

Đang tính những thằng hủi này đã bay tới tòa soạn, nếu biết điều hãy « si tốp » những trò « bịp bợm » để hù thiên hạ lại kéo không có ngay mang vạ hết thuốc chữa. Sở dĩ dám nói như vậy là vì chỗ nào cũng có rai mắt Con Ong và chính những người đó họ sẽ về đây nhé !

Chính những thằng cộng tác với C.O lại ít khi nào dám trợn mặt xưng danh, nhiều khi còn phải dấu diếm như ma tổ.

Cả kẻ dê nông

MỘT VỤ ÁN VĂN NGHỆ NGUYỄN VĂN KHÔI TỔ TRẠNG

Xét về các vi phạm luật số 19/67
án định qui chế báo chí)

Chúng tôi, Biện lý Tòa Sơ Thẩm
Saigon
Chiếu điều 52, 53, 54 và 55 của luật
số ngày 19-69 ngày 30-12-69 án định quy
chế báo chí.

Xét vì tại Saigon, trong thời gian công
tố quyền chưa bị tiêu diệt.

1) Trần Gia Thoại tự Thế Nguyên,
chủ nhiệm nguyệt san Trinh Bầy, chánh
phạm. 2) Thuận Giao. 3) Ngô thế Vinh,
tác giả các bài báo vi phạm, tòng phạm.
đã dùng báo chí để phổ biến luận điệu có
thể phương hại trật tự công cộng và làm
suy giảm kỷ luật, tinh thần chiến đấu của
quân đội, trong trường hợp là đã đăng
tải trên bản nguyệt san TRINH BẦY xuất
bản tại Saigon, số 34 phát hành ngày
18-12-71 nơi trang 5 và 35, các bài với tựa
đề và nội dung có đoạn như sau :

BẢN TIN CỦA CÁC NHẬT BÁO VỀ TỔNG THỐNG TRAO GIẢI, THỦ TƯỚNG TRUY TỐ

Một nguồn tin chính thức cho biết
chính phủ vừa cho truy tố nhà văn Ngô
Thế Vinh ra trước Tòa Sơ thẩm Sài Gòn.
vì một đơn văn đăng tải trên tạp chí
Trinh Bầy. Theo khởi tố trạng của Biện lý
cuộc thì nhà văn Ngô Thế Vinh bị cáo về tội
« đã dùng báo chí để phổ biến luận điệu
có phương hại trật tự công cộng và làm suy
giảm kỷ luật, tinh thần chiến đấu của quân
đội ». Theo Trát đòi thì vụ án này sẽ được
xử vào ngày 6 tháng 4-1972 lúc 8 giờ.

Được biết rằng nhà văn Ngô thế
Vinh là một y sĩ trẻ đã tự nguyện xin
phục vụ tại Lực Lượng Đặc Biệt Việt Nam,
hiện đang là y sĩ trưởng của đơn vị chiến
đấu ưu tú nhất của QLVNCH là Liên
Đoàn Biệt Cách Nhảy dù. Mặt khác vào
tháng 2 vừa qua, chính Tổng Thống V.N.
C.H đã trao giải thưởng văn chương toàn
quốc cho nhà văn quân nhân này (cuốn
Vòng đai xanh)

Vụ án này hứa hẹn nhiều sôi nổi vì
nghe đồn có lẽ y sĩ đoàn sẽ lên tiếng can
thiệp cùng với cả QLVNCH bởi vì không
có gì làm xúc phạm tới QLVNCH cho
bằng sự truy tố một quân nhân đã chiến
đấu nhiều năm hăng say cho miền Nam về
tội trạng « làm suy giảm tinh thần chiến
đấu của quân đội ».

Ý KIẾN CỦA DÊ HỨC CÀN

Đã từ lâu, tôi phản đối việc đưa các
vụ vi phạm báo chí ra tòa án. Những
người làm văn nghệ, không thể đứng ở
chỗ dành cho những đũa ăn cắp, những
kẻ hiệp dâm, những quân giết người. Nơi
vành móng ngựa, không phải là chỗ đứng
của những người đã mang tim, mang óc
ra dâng hiến cho đời.

Chúng tôi không dám nói rằng chúng
tôi khác người... Chúng tôi chỉ đòi hỏi một
sự công bằng. Trong lúc dân lao động có

một Tòa án lao động, để xử những vụ
tranh chấp về quyền lợi, các đoàn thể khác
có thể thành lập một hội đồng để xử
những vụ vi phạm đặc biệt về nghề nghiệp,
thì tại sao chúng tôi lại phải ra tòa án?...
Chúng tôi đã có một Hội Đồng Báo Chí,
tại sao Nhà Nước không đứng vào vị thế
của một nguyên cáo, chuyển bản khởi tố
trạng sang Hội Đồng Báo Chí, để nơi đây,
thiết lập một phiên tòa riêng biệt, chỉ có
chúng tôi, và chúng tôi tự xét xử lẫn
nhau ?..

Tuy không lấy gì làm kính phục một
vài vị hội viên của Hội Đồng Báo Chí, nhưng
chúng tôi thấy rằng, chỉ có nơi đây mới có
đầy đủ hiểu biết và quyền hạn,
để đánh giá những điều mà nhà nước
coi là vi phạm. Thiết tưởng, qui chế báo
chí là một bản văn bất biến, bao nhiêu
chương, bao nhiêu điều, thì đã ấn định rõ
ràng. Nguyên cáo là Nhà Nước, có quyền
truy tố chúng tôi vi phạm điều bao nhiêu,
chương nào, còn chúng tôi, những người
bị cáo có quyền dẫn chứng rằng chúng tôi
không vi phạm. Và chỉ có những người
làm cùng một nghề, có nghĩa là những
người trong Hội Đồng Báo Chí, mới hiểu
được câu văn và ý nghĩ của người cầm
bút

Nếu Nhà Nước muốn thực sự chơi
trò dân chủ, thì xin để cho Hội Đồng Báo
Chí có được... việc làm. Đừng để nó thành
một thứ « chửi danh, vô thực ». Chế độ bông
giấy đã chấm dứt, hội đồng đã gần như
ngủ kỹ. Như vậy thì cái Hội Đồng Báo
Chí, có đầy mà cũng như không.

Khi Hội Đồng Báo Chí kết thúc một
vụ án, sẽ gửi kết quả, thông báo cho Nhà
Nước. Nếu Hội Đồng thấy không đủ thẩm
quyền kết án, sẽ nhờ đến tòa án, và cái án
của tòa sẽ thành một cái án chung thẩm. Dù
lúc đó, chúng tôi bị phạt tù hay bị kết án
ngang hàng những đũa ăn cắp, những đũa
hiệp dâm, thì chúng tôi cũng xin vui lòng
nhận lãnh.

Những vụ án văn nghệ và báo chí,
như vụ này, không phải là lần đầu. Chúng
tôi rất phản nộ trong vụ anh Tô Nguyệt
Đình. Nhà Nước đã chụp mũ cho anh là
Công Sản, bắt anh, chỉ vì một bài hồi ký,
viết có tính cách thuần túy một người
chép sử. Rồi đưa anh ra tòa, nhưng
tòa án lại xử anh vô tội và tha bổng. Tuy
thoát được vòng tù tội, nhưng uy tín của
một người làm văn nghệ cũng bị sút mẻ
rồi. Cái phản nộ ấy, cũng giống như một kẻ
chạy xe trên đường, bị Cảnh sát t huýt còi,
vẫy tay gọi lại, nhưng không tìm được một
sự vi phạm lưu thông nào, lại vẫy tay...
cho phép tiếp tục lên đường. Và không
thèm có một lời xin lỗi...

Người bạn văn Thế Uyên của tôi gọi
thái độ ấy là một thái độ « dẫn mặt »

Tôi thì không đến nỗi bi quan như Thế
Uyên đã nghĩ như vậy. Nhà Nước « dẫn
mặt » chúng tôi, thì đâu có lợi ích gì cho
Nhà Nước, Nhà Nước đâu có cần tới chúng
tôi sáng tác ra những áng văn chương, thì
ca, âm nhạc để suy tôn « người cày có
rượu ? »...

Chúng quanh mặt trời, thiếu gì những
hành tinh sáng chói, sẵn sàng dân thân

làm công việc đó. Chúng tôi là những kẻ
xa mặt trời, nhìn thẳng vào mặt trời thì bị
chói mắt, nên đành phải quay đi, mang
tiếng là những kẻ hướng về phương tây,
để thấy mặt trời mọc ở sau lưng.

Trở lại chuyện vụ án Ngô thế Vinh...

Theo bản khởi tố trạng, thì Ngô thế
Vinh can tội làm phương hại trật tự công
cộng và làm suy giảm tinh thần chiến đấu
của quân đội. Tôi đã đọc kỹ đoạn văn mà
ông Biện lý đã trích dẫn. Sự phương hại
trật tự công cộng mà ông Biện lý nêu ra,
e rằng nặng phần hải hước quá chăng?...
Cái trật tự công cộng mà ông định nói tới
là cái trật tự như thế nào mà một đoạn
văn có thể làm phương hại?... Người đọc
văn thường là nằm mà đọc, ngồi mà đọc, hay
có thể đứng mà đọc. Không có ai vừa đi hay
vừa chạy mà đọc để có thể làm mất sự trật tự
công cộng, vốn dĩ đang loạn vì xe cộ lưu
thông và sự tranh chấp của xe lam và xe
buýt.

Kết tội một đoạn văn làm phương hại
trật tự công cộng, thì ông Biện lý đã xếp
văn chương ngang hàng với hai bà đánh
ghen, xé nhau phơi bày lã lẽ ra trên
đường phố, hay một em gái híp py ăn
mặc quá hở hang... Sự rằng văn Ngô Thế
Vinh không mãnh liệt được đến như thế.

Bài « Mặt trận ở Saigon », đăng trên
bản nguyệt san Trinh Bầy, theo ý tôi, chỉ
có tính cách lịch sử. Thời gian qua đi cũng
đã lâu rồi. Không ai sửa chữa được lịch sử
kể cả ông Biện lý. Vậy thì cái đoạn sử ấy
được tạo nên như thế, ta cứ để cho nó
tự nhiên. Đồng lịch sử, chỗ thì cuốn cuộn
thác lủ, lúc thì êm đềm xuôi chảy... Ý nghĩ
của người lính khi về với mặt trận ở Sai-
gon thì như thế, còn bây giờ đã đổi khác
rồi, biết đâu !

Còn về sự làm suy giảm kỷ luật, tinh
thần chiến đấu của quân đội... Với sự kết
tội này, tôi thấy ông Biện lý đã coi trọng
văn chương nhiều quá. Nếu một đoạn văn
mà làm suy giảm được kỷ luật và tinh thần
chiến đấu của quân đội, thì quân đội ấy có
lẽ chỉ gồm những thứ lính băng rơm, không
chịu đựng nổi một bó thuốc.

Ngô Thế Vinh có ý định mặc bộ đồ
trận của Biệt Cách Nhảy Dù để ra trước
tòa án, trong phiên xử ngày 6-4-1972 sắp
tới. Tôi thành thật xin can... Hãy để cho
vụ án này thuần túy là một vụ án văn
nghệ. Khoe cái sự chiến đấu của mình...
khác chi chề người không hay là chưa
chiến đấu?... Chỉ nên để cho lý đầu với
lý, và văn nghệ đấu với văn nghệ.
mặc bộ quân phục ra tòa, là làm tổn thương
cho lính nhiều lắm. Hơn nữa để các quan
tòa trong bộ thường phục, kết án một
người mặc đồ trận của một binh chủng
thiện chiến làm suy giảm tinh thần chiến
đấu của quân đội, là một sự khôi hài lớn.
Chưa tới lúc chúng ta có quyền được cười.

Chỉ mong tòa xử sao cho mau chóng,
để Ngô Thế Vinh có thể trở về đơn vị
sớm. Chiến tranh đang tới hồi quyết liệt,
cần tới người lính chiến, Đợi khi nào
hết chiến tranh, chúng ta lại ra tòa án để
được nghe câu « luật là luật » còn bây giờ,
hãy biết chiến đấu trước đã..

DÊ HỨC CÀN

**Báo
Mẹ**

THAM HẠI CÁI L...

Chiến dịch Nguyễn Trãi 4 (Chiêu Hồi) phát động từ 15-4-71 và chấm dứt vào 15-12-1971 với kết quả vô cùng rực rỡ. Rực rỡ đến nỗi Đại Tướng TTMT phải gửi văn thư số 0370 ngợi khen các Quân Khu tạo được thành tích tốt với 8255 người hồi chánh mang về 657 súng đủ loại. Trong thời gian 8 tháng của chiến dịch đã có 567.423.000 truyền đơn rải để yểm trợ công tác. Ngoài ra còn 250.000 bích chương các loại được sử dụng với 4818 giờ phi vụ phóng thanh. Bọn Con Ong gồm toàn lũ lấm cặn, bèn ngồi vừa gãi khu vừa tính. Cứ 1 đồng một tấm truyền đơn và 10 đồng 1 tấm bích chương. Số bạc mang ra dùng vào chiến dịch lên tới hơn nửa tỷ, hay nói cho rõ là 569.923.000 đồng. Riêng tiền xăng nhất dành cho 4818 giờ phi vụ phóng thanh, Con Ong xin biểu không lấy thảo. Mang số bạc trên nửa tỷ chia đều cho 8255 ông hồi chánh, mỗi vị được 69.040. Ngót nghét bảy chục ngàn đồng bạc để «mời» dịch chiêu hồi, rẻ thấy mẹ. Cái nghịch thường «đáng yêu» của xã hội chúng ta là ở chỗ đó vậy. Mới hôm qua, chúng cầm súng bắn mình như điên, giết đồng bào như ngóe, thụt hỏa tiễn vào trú khu dân cư như đổ chính mà phải đốt bỏ gần bảy mươi ngàn đồng, như đốt bỏ đồ mã, để vùi vùi lam bạn nghịch hay. Vì thừ hơn nửa tỷ bạc

trên dành cho một công tác xã hội nào đó, chúng ta làm được khối chuyện hợp với nhân tâm hơn.

Tính toán như trên, nhiều người cho bọn Con Ong là cảm hấp. Vì nếu không nhờ tiêu pha phí phạm kiểu đốt tranh tiền cũng có hồn này làm sao ta có được những ông chiêu hồi cỡ Xuân Chuyên, Huỳnh Cư?

Còn bảo rằng yểm trợ Chiêu Hồi cùng Phương Hoàng là do Mỹ thì lại là chuyện khác. Xưa nay Mỹ vốn được tiếng là hiếm thông minh kia mà.

Con Ong được biết chiến dịch Nguyễn Trãi 5 sẽ được bắt đầu vào 15-4 sắp tới và cũng kéo dài trong 8 tháng với chỉ tiêu (goal) là 8.000 người anh em hồi chánh.

Thế là lại mất bương hơn nửa Tỷ bạc. Trên thế giới, chỉ có nước Nam ta là bành sớ sách. Nghèo mặc nghèo, không tiền cứ đi vay mà xài thỏa thích, kể cả việc xài phí.

BIẾT PHẢI THƯA THỐT

Đề sửa soạn cho đợt cuốn gói cuối tháng 6 sắp tới, các Bộ Chỉ Huy cố vấn thuộc cấp Quân Khu lần lượt cho đổi tên thành cố vấn đoàn (Advisory Group) và nhiệm vụ dĩ nhiên cũng được hạ xuống một cấp khác. Cơ quan yểm trợ Bình Định và Xây Dựng (CORDS) cũng sẽ tách khỏi hệ thống quân sự để hoạt động độc lập.

Tại một Quân Khu nọ, chẳng hiểu bốc hứng những sao đó mà một ông kênh thuộc CORDS đã gửi văn thư qua bộ Tư Lệnh Quân Khu yêu cầu chọn giúp 10 đơn vị để họ điều nghiên những hoạt động, đặc biệt có vấn đề đảo ngừ. Điều cần ghi nhận là nhân viên đảm trách điều nghiên toàn người bản xứ, dân sự hầu hết chưa vác súng ác ẽ. Đưa mấy trụ này tôi điều nghiên các đơn vị quân đội, người ta thắc m ắc không hiểu bọn Mặt Xanh muốn gì. Hay sau khi hoàn thành chương trình điều nghiên ít bữa, trên báo chí Mỹ lại xuất hiện hàng loạt những bài bắt lợi cho ta. Tỷ như ngày xưa chúng bới nhọ Sư đoàn 25 của tướng Chính?

Sau khi nghe được tin rất có tính cách jouer papa nọ, Con Ong đã về tới Quân Khu này để nghe ngóng và được biết trước Tết Con Chuột, một anh Tá thuộc Bộ Tham Mưu đã tiếp xúc khá kỹ với người Mỹ đặc trách điều nghiên. Biết đâu trong những lần nói chuyện theo tiêu chuẩn «chim bay cò bay» này, vấn đề điều nghiên quân đội lại chẳng được đặt ra? Và bố Tá chỉ biết có một việc gặt đầu ô kê như máy mà không trình trước cho Tư Lệnh? Nguyên tắc Tham Mưu như thế là có kẻ hở rồi đấy nhà.

Vì mền ông Tư Lệnh từ lâu nên Con Ong buộc phải nói, kéo ông lại trách biết mà không thưa thốt.

LỜI NÓI PHẢI ĐI ĐÔI VỚI VIỆC LÀM

Anh chàng võ sĩ bốc xo da đen Ali hồi tháng 3 năm ngoái bị Frazier thắng điểm sau trận đánh 15 hiệp. Trước đó, Ali ba hoa xích thố coi địch thủ chẳng ra cái gì sốt cả. Tư cách ấy in hệt mấy tên chính khứa lem nhem chỉ biết tốc môi nói cho sảng, đến khi võ việc thì đực ra như chó đại tiện ra nước.

Mới đây, Ali vẫn không bỏ được tính bợc nhặng đã lập ngôn rằng trong trận phục thù với Frazier vào năm 1973, hẳn sẽ đâm địch thủ như mư bấc, và rằng khán giả sẽ không nhìn ra Frazier mà chỉ thấy một «vệ tinh đen bấn vọt đi». Ý Ali muốn nói Frazier bị «knock out» nhanh như người ta thụt hỏa tiễn. Bốc xê miệng hơn nữa, Ali quả quyết «tôi sẽ đâm hẳn gục lẹ đến nỗi Thượng đế không kịp gửi thông điệp».

Nói khoác cỡ Ali thật không còn ai hơn ở trên cõi đời này, kể cả những ông me đồng lõa lẫn nghị sĩ dân biểu. Mấy trụ này chắc phải thụ giáo Ali khá lâu về môn nói phét; họa chăng mới ăn trên ngồi chốc mà không sợ bị bốc mả.

Gì thì gì, ta cứ chờ tới 1973 khi trận cấp độ giữa Ali và Frazier được thực hiện.

QUẠT MỒ

SỰ THẬT NẢO LÒNG

Trong cuộc điều nghiên mật, người ta biết Hoa Kỳ đối diện với nhiều chuyện chéo căng ngồng ở Việt Nam, nhưng chuyện khó chịu nhất là làm sao để vừa thắng lợi trong cuộc chiến dai dẳng, vừa thu đoạt được nhân tâm người Việt.

Những cuộc điều nghiên trên do nhân viên bản xứ đảm nhiệm, len lỏi vào các tầng lớp dân chúng với hàng loạt câu hỏi, ngõ hầu nắm được câu đáp trung thực nhất của họ đối với Hoa Kỳ.

Từng tờ lại từng tờ của pho báo cáo mật dày cộm đã trình bày nhiều sự thật nát lòng. Thay vì tỏ bày lòng tri ân với những trợ giúp của người anh em đồng minh lại thu về rất điều bất xứng ý.

Một trong những câu hỏi đặt ra cho các đáp viên liên quan tới ngân khoản khổng lồ 120 tỷ Mỹ kim mang tới đốt ở đất nước này đã được ghi trong phúc trình điều nghiên như sau:

«80 phần trăm đáp viên cho biết số đi người Việt Nam không ưa Mỹ chỉ vì tình trạng đảo lộn kinh tế hiện nay và vì giá sinh hoạt ngày một gia tăng. Hầu hết những người được phỏng vấn đều cũng quan niệm rằng Mỹ chỉ làm giàu cho một thiểu số người Việt Nam mà bất cần những hậu quả kinh tế cùng những khổ khăn ảnh hưởng tới quảng

đại quần chúng. Tiền đã bị mang đi tiêu phí vô ích khiến vật giá vượt cao với tốc độ phi mã.»

Trong một đoạn khác của phúc trình điều nghiên nhân viên đảm trách phỏng vấn ghi nhận:

«15 phần trăm đáp viên tại các ấp Bình Phú, Bình Quới cho biết đất đai, nông trại của họ bị chiếm để làm căn cứ mà không được bồi thường thỏa đáng.»

Ngoài những cảm nghĩ trung thực của dân chúng Việt Nam đối với vấn đề kinh tế, việc tiêu thụ ma túy, độc dược và nuôi dưỡng dĩ điểm, một vấn đề khác quan trọng không kém cũng được ghi nhận trong phúc trình điều nghiên là việc binh sĩ Mỹ sử dụng quân xa coi thường sinh mạng dân bản xứ. Một đoạn phúc trình ghi nhận như sau:

«Một nhân viên giúp việc tại căn cứ Long Bình trên đường về nhà đã bị quân xa Mỹ cán chết. Sau cuộc điều tra, người ta được biết tên tài xế sát nhân đã quá chén và ai cũng nghĩ hẳn phải bồi thường thỏa đáng cho nạn nhân đồng thời bị giam cầm về tội đã làm. Nhưng không chỉ ít hôm sau hẳn được thăng cấp.»

Một nam đáp viên khoảng 50 tuổi khi được hỏi về tai nạn do xe Mỹ gây ra đã cho biết,

«Tại Hồ Nai, một quân xa do lính Mỹ lái đã tông vào chiếc xe Jeep do một Đại úy Việt Nam điều khiển. Vị Sĩ quan bị hất tung xuống đường bất tỉnh. Tài xế xe Mỹ cười lớn và thản nhiên lái xe bỏ đi.»

Phúc trình điều nghiên còn quá dài. Con Ong tạm ngưng để nói qua chuyện khác. Điều nghiên về kinh tế, binh định phát triển, ma túy cùng tệ đoan xã hội... theo Con Ong xét ra chưa đủ. Phải

chẳng đã đến lúc nên cho điều nghiên về một chủ đề đặc biệt mà Con Ong tạm đặt tên là chủ đề «Tội Của Đồng Minh Ở Việt Nam.»

Phúc trình này chắc chắn phải hay và xôm tụ.

DÂN SÀI GÒN SẮP KHỔ VÌ... NƯỚC

Sau những quả đánh bồi, đánh nhồi đánh liên hồi về kinh tế mùa thu, mùa đông, dân Saigon đã phờ phạc rã rời... đến đở, hết muốn sống. Nay qui quan lại đọa. Sẽ không có nước vài ba ngày vì công nhân tính tranh đấu sao đó? Trước hiện tình bối rối như ngày nay... vấn đề «KHÔNG CÓ NƯỚC» nếu để xảy ra, thì qui ngài hữu trách sẽ bị coi như mang trọng tội với đất nước! Chúng tôi quyết chống lại đến cùng vụ này, nhân danh 4 triệu dân Annam, nắm chui rúc trên mình đất đầy bụi này, với thềm cảnh 20 tỉ một đời nước. Gánh ngày nào, sào ngày đó. Nay tình trạng «KHÔNG CÓ NƯỚC», xảy ra sẽ:

— Tai hại kinh khủng vì đang mùa nắng mà bà Hỏa luôn rình rập để gây ra các vụ cháy to, cháy to!

— Thiếu nước rất có thể dân sẽ làm loạn vì nóng bức đói rách lại... khát khô cổ họng. Sức mảy mà không điều cái đầu!

Tóm lại, chúng tôi đòi Quan Đổ Trưởng phải có trách nhiệm — bằng mọi giá — Không thể để, chuyện «Thiếu Nước» xảy ra.

Nếu... 4 triệu dân Saigon — Không có nước thì... ông Đổ Trưởng Đổ Kiến Nhiều sẽ phải tự xử nếu ông là người tự trọng.

BÌNH-DÂN BẢO-HIỂM CÔNG-TY

Trụ sở Trung Ương: 277, Hai Bà Trưng — SAIGON

DIỆN - THOẠI: 98.557

Bảo hiểm các ngành:

- CHUYÊN CHỜ ĐƯỜNG BỘ
- HÀNG HẢI — HÀNG KHÔNG
- HỎA HOẠN — TAI NẠN LAO ĐỘNG
- THÂN THỂ — XE TỰ ĐỘNG
- TRÁCH NHIỆM DÂN SỰ v.v...

— Bồi thường thỏa đáng — Thủ tục mau lẹ

CORNER
UNIVERSITY
AUG 1 1971
LIBRARY

PHÚ ĐỀ GIAO CHỈ

VIỆN HẠ BỘ CÓ HI VỌNG TÁI ĐIỂN VÀI MÀN BỜ CU ĐỎ

Cái bang Trương Văn Nguyên, chủ tịch ủy ban Thông tin Viện Hạ Bộ vừa uýnh một phát rầm mồm nổ lộp bộp để báo đồng rằng có một số tay sai Cộng sản đã lọt vô năm vùng trong nhà hát Tây. Chắc chắn chúng sẽ phá thói trào đình ta trong kỳ họp sắp tới. Đảng phú lít cần phải đề phòng và sửa soạn xe cây ngay từ bi giờ v.v..

Theo nguồn tin toa lét viện Hạ bộ cho biết, nhiều cái bang đã xanh máu mặt sau phát rầm mồm vừa kể của cái bang Nguyên. Hình ảnh bờ cu đỏ Trần ngọc Châu đạo nào, nay bỗng đứng lại sập sẽ xuất hiện trước mặt khiến nhiều anh nhiều chị đâm lo nghĩ, biếng cả chuyên đi to. Tội nghiệp hết sức!

Tuy nhiên theo nhận xét của bọn C.O thì lời báo động của cái bang Nguyên vừa đáng tin lại vừa mót cười không chịu được.

Vì một chức sắc trong đảng Zanot như cái bang Nguyên mà đã nói ra như thế ắt phải nằm được một cái gì rồi, nghĩa là có số đen hẳn hoi, chứ không thể chỉ là chuyện hù nhau vu vơ. Nhưng nhớ lại hồi năm ngoái, trong lúc màn hợp thức hóa đám đảo kép tân tuyến đang diễn ra, thì chính đảng viên Zanot đã chiếm giữ được đa số ghế trong ủy ban này, để tha hồ dòm ngó vào đời tư kẻ khác. Nay Zanot Nguyên phát thanh báo động tùm lum như trên chả hóa là chửi bớ các đồng chí cất ruột của mình toàn bọn gà mờ bất lực, bọn làm ăn cầu thả hay sao? Đáng mót cười là ở chỗ đó vậy!

NỀN THƯƠNG MẠI ĐÀ NẴNG SẼ HẾT SỨC KHÓ KHĂN

Giữa lúc chiến cuộc tại miền địa đầu giới tuyến bất dục sôi nhất, ông quan thị Đà Nẵng Nguyễn Ngọc Khôi vừa tung ra một cái lệnh quái gở là phọc mê bu tích tất cả các tiệm bi da. Gọi tắt thì là cái lệnh cấm thọc! Lập luận cho cái lệnh cấm thọc của ông quan thị Khôi được xem như hết sức cứng ngắt: "Mấy tiệm bi da là nơi tổ sư chứa điểm, chứa cờ bịch, và chuyên môn dung dưỡng bọn du đảng đảo binh,

Hẳn nhiên trước khi hạ bút si nhê lệnh cấm thọc, ông quan thị Đà Nẵng đã nằm cứng trong tay một số bằng cớ to bự về cái lập luận vừa kể của ông. Nhưng nhiều người vẫn cứ bịt mũi khen ông đã có lối làm việc khác đời quá. Họ tin rằng rồi đây các ngành thương mại khác tại Đà Nẵng sẽ cũng bị dẹp tiệm rất nhiều, nếu chẳng may một vài kẻ bẽ bối liên quan đến ngành bị ông vỗ được. Chẳng hạn các tiệm gạo sẽ bị đóng cửa hết vì có một tên hạm gạo nào đó vừa bị tóm. Hoặc các nhà sấm sẽ phải rút giấy phép vĩnh viễn tuốt luốt vì phú lít của ông quan thị bắt quả tang tại trận một em gái bở lẽ đang thuê phòng, đi khách, vân vân.

Ôi, thật là vô cùng hít cốc vậy!

TRẺ EM MỒ CÔI ĐỪNG LO

Đại đế Nich Soong vừa bị anh Nghị Đa Đồ Kennedy tố cáo là người rất ác, đã bỏ bê hơn 700.000 con rít mồ côi vì chiến tranh tại Giao Chỉ chẳng chịu săn sóc gì cả? Dĩ nhiên cái sự tố cáo kể trên của anh nghị Mễ chỉ nhằm mục đích cao đẹp là kiếm phiếu cho anh chứ đểch phải vì lòng sót thương người ngoài.

Tuy nhiên cũng nhờ thế mà dân Giao Chỉ chúng ta biết được con số trẻ nít mồ côi vì nạn các bùm bầy giờ quả đã hơi đông. Cũng như số đồng chúng nó hiện đang bị xã hội bỏ quên, dù vô tình hoặc cố ý cũng rứa. Điều này khiến những người có lương tâm hẳn chẳng khỏi buồn lòng. Chỉ có ông Tổng Phiệu xem ra vẫn vững vàng chủ quan. Ông từng khoe con nít mồ côi hiện đang được ông o bế kỹ lưỡng, không còn đứa nào bị bạc đãi hết. Mễ tổ thì mặc bố mễ, tụi nó biết gì mà định nhẩy xỏ vào

nghe riêng của ông. Bộ tính cạnh tranh bất chính sao đây?

Bon C.O. Hoàn toàn đồng lập trường với ông Tổng Phiệu. Tụi mễ chơi nhau thì kệ thấy chúng nó, việc mình mình cứ làm. Bởi vậy hơn 700 ngàn trẻ em không may có cha mẹ bị đạn rước đi bắt tù, nếu rúi đang bị đời bỏ quên khiến các em phải lang thang sống nơi đầu đường số chợ thì cũng đừng vội buồn. Các em cứ kiên nhẫn chờ đợi, thế nào cũng có ngày ông Tổng Phiệu khám phá thấy sự sơ sót của ông, sẽ mang tu bin tới rước các em về nuôi trong trại giáo hóa hết sức sung sướng và đầy đủ.

QUÂN CÔNG NHẤT ĐỊNH SỐNG THEO 5 ĐIỀU KHẮC KHỔ

Mấy ông thân sinh của cuộc cách mạng kinh tài tàn thu mới đây lại vừa hạ sanh thêm được một lô sáng tác mới, kêu là bào thai phụ trội, trong đó có cái gọi là công khổ phiếu loại đặc biệt dành cho hai giới quân công. Lòng ưu ái này khiến toàn thể quân công Giao Chỉ đều lấy làm cảm động suýt oà khóc nước nờ. Chỉ tiếc hiện nay họ đều là những người quá nghèo quanh năm ăn toàn dưa muối tương chao thiếu chất bổ dưỡng, nên nước mắt khô queo từ lâu, dạn mĩ chẳng được một giọt... đành thôi. Do đó theo tin tức vừa thấu lộ được của viện thăm dò C.O để đáp lại tấm thịnh tình dữ tợn của các nhà kinh tài thời danh Annamta toàn thể quân công Giao Chỉ quyết định sẽ áp dụng một chương trình khắc khổ kịch liệt như sau dạng có dư chút đỉnh mua công khổ phiếu:

- 1) Nhịn hẳn bữa ăn lót dạ buổi sáng.
- 2) Lẹp bỏ mọi khoản tiêu pha xa xỉ như hút tóe, mua kem đánh răng, cà phê thuốc lá v.v...
- 3) Chỉ ăn hai bữa cháo loãng với muối hột mỗi ngày.
- 4) Cương quyết đi bộ không đi xe nữa, dù là đi xe đạp.
- 5) Vợ chồng nhất định ngủ riêng và không tính chuyện vân vơ đề khôi có thêm nhi đồng, vừa tốn tiền lại vừa hại sức lao động.

NGAY THẬT VẢN HƠN

Theo nguồn tin từ tòa thánh Rô ma vừa cho biết, trong sáu năm qua trên toàn thế giới có tất cả 13.450 ông cố đạo đã hùng dũng trả lại 40 nhà dòng để quay trở về đời sống bình thường của người đời. Như vậy tính trung bình mỗi năm có đúng 2241 ông cố đạo khoái ăn chơi lıp ba ga nên đã không thể nào chịu ép xác theo luật đạo của chúa ki tô được. Nhiều con chiên ngoan đạo khi nghe biết tin trên bèn lấy làm một sự buồn bực và thất vọng ra rít. Họ cho rằng bọn tu xuất kia là phải tội lắm, sau này chết đi sẽ cóc lên nước Thiên Đàng được. Riêng bọn CO thì lại nghĩ khác. Nếu theo đúng tinh thần bác ái của đức chúa Trời thì có bao nhiêu ông cố đạo công khai xin hoàn tục thì có từng ấy ông đáng được lên Thiên Đàng sau khi nhắm mắt hết tội. Vì thà cứ thành thật như mấy ông mà lại hóa hay. Còn hơn là tự dối lòng, nhìn thấy "của ngon vật lạ" ngoài đời trong bụng thèm muốn chết nhưng mặt lại cứ giả bộ phớt tình để rồi hủ hóa ngậm làm hổ thẹn lây cả phũng người tu hành thật lực. Cách đây chưa lâu, chính chúa Ân Quang đã chẳng lên tiếng tố oản về một số sư hồ mang đã làm ô danh đạo pháp là gì?

NỀN NGOẠI GIAO CHIA BUỒN GÓP VUI

Trong ít lâu nay cụ ngoại móm bỗng nhiên hoạt động dữ, bề trên hẳn là ưng ý lắm. Chả thế hồi nhà cách mạng Lòng non vừa làm lễ tự phong lên ngôi vương nước cộng hòa Khờ me, cụ ngoại bèn nhanh chóng phang ngay một quả ngời khen rói rít về tinh thần hi sinh cao cả của ông.

ĐA DANH cặm tròng

khuyến ông khoái quá tặng với cho cụ mấy thùng mằm bờ học để tạ ơn tri kỷ. Tiếp đến là tuần lễ suy tư về Tù Binh Đa Đồ đang bị bọn vì xi hung tợn bắt giữ, do trào đình Mễ quốc tổ chức hôm vừa qua, cụ ngoại cũng lại mau mắn gởi thiệp phân ưu kèm theo niềm lo âu vô cùng to bự của cụ đối với đám tù binh xấu số và gia đình của họ. Những hành động ngoại giao sáng choang như vừa kể của cụ ngoại móm khiến người Giao chỉ lấy làm hãnh diện và hột in trường trong tương lai không xa nền ngoại giao của cường quốc An nam ta nhất định sẽ gặt hái được nhiều thành quả hết sức oanh liệt, nhờ tài chịu khó chia buồn góp vui của cụ ngoại.

NÀNG BI PHƯỚC THIÊN

Hoàng thân Ngô xuân Thọ, con trai cụ chủ tịch Viện Âm Sát, vừa cho nổ một quả pháo đùng đùng thật dễ sợ. canin chực phần trăm nhân viên âm sát đều có máu tham những nên đã lên lút nhận thầu công tác bao che tham nhũng gộc. Chỉ có mười phần trăm tương đối không ghê lờ nhưng lại mắc tạt lừng khủng khiếp khác, và như thế vườn theo ông Hoàng thân con quan xếp chúa âm sát, đến xuân ma róc tết công gô cũng có thể nào lọc sạch hết máu tham nhũng trong thâm thể các vị làm cha mẹ dân.

Theo bọn C.O, điều tiết lộ kể trên của hoàng thân Ngô xuân Thọ hoàn toàn có tính cách vu khống và mạ lị đáng nên trình tòa. Dù tham nhũng là chứng hay lây nhưng quý vị âm sát nhất định toàn là những người sạch sẽ cả, vì đã được chích thuốc phòng ngừa rồi. Chính cụ thân sinh ra ông Hoàng thân đã nhìn nhận điều đó. Chỉ có điều đáng thối mắc chút sủ là không hiểu thứ thuốc phòng ngừa đó thuộc loại thật hay giả. Vô phúc mà là thuốc giả thì bỏ mẹ cả!

NGUY HIỂM

Nhờ kép Vũ công Minh tiết lộ về lời khuyên can dèp bỏ nó chuyện tố tham nhũng lại của quan phụ tá Lê văn Tuấn đảng phủ cây Tùng, toàn thể quân dân nước cộng hòa Giao Chỉ mới càng rõ hơn tinh thần hy sinh cao cả của cụ Phó long gân. Một tinh thần hi sinh vô cùng đáng quý!

Vì một người cận thân như ông Phụ tá Tuấn nói ra hẳn phải đúng. Cụ Phó thế là đã long gân thật rồi, mắt cụ từ lâu đã mờ không đọc được hồ sơ nữa, Thế mà cụ vẫn cương quyết bỏ ngoài tai mọi lời ong tiếng ve,

đe ghé phụ một bờ vai gann vac chuyện non sông cùng với bề trên. Ôi, còn sự hy sinh cao cả nào sánh bằng sự hy sinh dữ tợn của cụ Phó long gân!

Thương biết mấy nghe con học nói
Tiếng đầu tiên con gọi « Phó long gân »
(nhái thơ bồi bút Tố Hữu)

Chỉ riêng tập đoàn tham nhũng hẳn phải mừng lắm trước nguồn tin dễ xúc động này: Cụ Phó không đọc được hồ sơ nữa thì tất nhiên cụ phải nhờ người đọc cho nghe.

Mà các nhân vật được đọc hầu này biết đâu lại có thể mua chuộc được. Thế là khoái tở rồi.

Quản lý : ĐOÀN VĂN GIÁO

In tại nhà in DÂN NGUYỆN

54 Võ Tánh Sài gòn

Một số 25đ. Một tháng 100đ. Một năm 1200 đồng